Год. IV. София, 24 август 1930 год. Брой 70

Годишен абонамент
За България 80 лв
За странство 160 лв
За Америка 2 дол.
Обявления: 2 лева на ст
Брой 2 лева

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонаментите се придружава съ сумата
Адресъ „Св. Добруджа" — София
Главенъ редакторъ Д-ръ П. Вичевъ
Телефонъ № 4375

Да живѣе дѣлото на Дочо

(По случай 4 години отъ убийството му)

Точно преди 4 години, на 26 августъ 1926 год., падна убитъ отъ братска ржка, голѣмиятъ добруджански националъ-революционеръ Дочо Михаиловъ, заедно съ неговитѣ трима другари Тодоръ Господжиковъ, Георги Гицовъ и Гено Друмевъ.

Дочо е роденъ въ кубавото българско село Бабукъ, Силистренско, презъ октомври 1896 г. Завършилъ силистренъ гимназия, той следва факултета по медицина въ Брюнешъ. Още отъ малкъ Дочо се е отличавалъ съ тихъ и благороденъ характеръ. Презъ голѣмата война, той бѣ войникъ—шуруваякъ и се прояви, като редъкъ храбрецъ, за което вънъ отъ кръстъ за храбрость, той бива удостоенъ съ специална благодарность въ лицето на фронта отъ офицери и цѣлия полкъ.

Завърналъ се въ родното си мѣсто, той заварва чуждата румънска власть, настанена вече въ Добруджа. Страшна криза на-

Дочо въ затвора и въ вериги

стлѣва въ душата на Дочо и той решава да се бори съ тия, които влачатъ народитѣ на заколение, а следъ това ги завлѣчатъ въ много по-тежко политическо и економическо робство. Дочо се отдава на апостолска лейность и тръгва отъ село на село да просвѣщава и да буди народного съзнание. Цѣли че тири години съ вѣрни другари, Дочо обходи на алъжъ и на ширъ цѣла южна Добруджа, макаръ да бѣше не великъ заплашванъ и застрашаванъ отъ кръвни братя, но чужди на националното движение орлия. Той не отмѣсвяваше. Той имъ прощаваше, защото бѣше убеденъ, че дѣлото, за което той работи е право и че рано или късно въ тѣхъ ще се пробуди съзнанието. Голяма велика душа носеше Дочо. Затова пъкъ добруджанския народъ незаписано отъ нация, вѣра и убеждение го обичаше, заглеждаше и пазеше въ своята пазва, като скала ненагледана рожба.

Дочо бѣ носителъ на една идеология, която отрицаваше шовинизма, патриотарството и анексионизма.

Дочо сочеше на потиснатия, ограбванъ, гонъ и изтезаванъ добруджанецъ, кои сѫ истинскитѣ негови врагове, които му напоняха веригитѣ на робството и политическото и социалъ-економическо потисничество.

Дочо говореше за миръ и братство, но не такива, за каквито говорятъ разни лжемиротворци отъ О. Н. и неговитѣ сателити, които зовъ фикциитѣ около О. Н. вършатъ дѣлото на истинското потисничество, грабежъ и убийства надъ народитѣ, като ги тласкатъ къмъ нова война.

Дочо възпитаваше народа къмъ организация и масова революционна борба. Както нѣкога Левски, Ботевъ и Караджата проповѣдваха, че народа не бива никому да се надѣва и да разчита само на собственитѣ си ржце и да се бори срещу потисническа власть и чорбаджии, така и Дочо поддържаше, че народа е самъ ковачъ на своята сждба.

Организирайки цѣлого добруджанско население безъ разлика на вѣра, народность и убеждение, въ революционни комитети, Дочо го призоваваше къмъ масова революционна борба *за единна и цѣлостна свободна и независима Добруджа; за свободата на народите сами да се самоопредѣлятъ; за съюзъ съ всички потиснати народи въ Румъния и на Балканите и за създаване на балканска федерация на свободните и трудящите се балкански народи.*

Затова и Дочо остави дълбоки брѣзди следъ себе си, а семето, което хвърли, ще донесе изобиленъ плодъ въ близкитѣ години.

Дочо е безсмъртенъ.

Дочо умрѣ, но Дочовия духъ навѣки ще бъде въ душитѣ на всичкитѣ добруджанци, вкъщре въ Добруджа и задъ граница. Дочовия духъ ще живѣе въ съзнанието на измѣченитѣ балкански народи, които очакватъ изгрѣва на свободата, следвайки пътя, на федерацията, който Дочо черта, а неговитѣ убийци ще носятъ проклятията и презренията, които ще се предаватъ отъ поколение на поколение и въ историята на националъ освободителното добруджанско движение.

Да живѣе дѣлото на Дочо!

Чествуването на Караджата

Едно истинско тържество на „националъ-революционната идеология. Патриотаритѣ презрени и бойкотирани

На 10 августъ т. г. добруджанската емиграция чествуваше шестдесетъ и второтата годишнина отъ обесването на национаъ-революционера Ст. Караджа.

Керинеритѣ — водачи, сношалъ представителитѣ отъ официалнатѣ управа на държавния добруджански съюзъ, като разбраха най сетне, че емиграцията въ София ги ненавижда и презира, за да не бѫдатъ дезавуирани и тази година, как то всѣка друга, и бламирани предъ своитѣ възложители, — на тоя важенъ день избѣгаха чакъ въ провинцията, докато Господъ спи и докато съ съдействието на властите да посплашатъ презрѣвашѣ ги селска емиграция, а такъ и малко ранлаяа да си поизправятъ.

*

Въ София председството имъ на изключително подъ ръководството на Центр. Добр. Акц. Комитетъ. Избраниятъ отъ добруджанската емиграция народенъ комитетъ за отпразнуването дене на Караджата и Дочо въ съставъ: Стр. Цвѣтковъ, Д. Калушева, Д. Господинова, М. Ковачева, Илия Миленковъ, Ив. Томовъ и младежа П. Тютюнджиевъ, употрѣби всички усилия за по-доброто изнасяне на изработения за случая програма. Пуснатата за случая подписка дала повече отъ 3600 лв.

Въ 10 ч. преди обѣдъ на площада въ добруджанския кварталъ се отслужи молебствие за Караджата, Дочо и др. падналъ въ борбата съ народни врагове революционни дейци.

Свещ. *Ан. Благоевъ* изнесе доста съдържателни думи за Караджата, чиито дѣла, каза той, не бива никога да забравяме; да се въдушевляваме отъ тѣхъ, защото тѣ ни сочатъ истинския пътъ за национално освобождение.

Д-ръ П. Вичевъ произнесе речь, въ която очерта Караджата, като народенъ революционеръ въ борба срещу потисническата султанска власть и нейнитѣ агенти — паши, бейове и чорбаджии. Напомни за прокламацията на Караджата, въ която тритѣ важни директиви и днесъ при новитѣ условия на национално, социалъ-икономическо и политическо потисничество си запазватъ своята сила. А тѣ сѫ: 1. борба за народни свободи и правдини; 2. не се бори срещу мирния турски народъ, а срещу злоупотрѣблението на властиците и 3. „Не надявайте се никому да дойде да ви освободи, седящи съ скръстени ржце. Не слушайте никои съвети, а само надеждата ви да бѫде основана на вашитѣ юнашки ржце: защото тѣ сѫ вѣрния ви приятель и помощникъ, който ще ви помогне и избави".

Тия директиви и днесъ имать своето солѣно значение за всички поробени и затъй Караджата ще си остане безсмъртенъ. Д-ръ Вичевъ проведе паралелъ между робството въ миналото съ това въ настоящето, особено засилено съ Версайскитѣ договори; очерта новото политическо и социалъ-икономическо робство, срещу което се повдигатъ въ революционни масови движения народитѣ, и осмисли необходимостьта отъ единния фронтъ на потиснатитѣ балкански народи противъ империалиститѣ, които вече сѫ обединени въ едно, за да потискатъ и експлоатиратъ заробенитѣ и апелира къмъ добруджанци, македонци, тракийци и царибродци и по специално къмъ младежта, да почерпятъ поука отъ дѣлата на Караджата, който живѣ подъ дѣлого на освобождението и на 26 г. уисна не важнето, и подобно на него да мобилизиратъ революционната енергия на народа, за тържеството на свободата на Добруджа и за бѫдещото спокойно развитие на обединенитѣ свободни балкански народи.

Д-ръ Станишевъ поднесе поздрави отъ кик. нац. комитетъ заявявайки, че изуства на заробенитѣ добруджанци е свята и че свято въ борба ще извоюватъ крайната свобода. На край той помѣла близкото осмѣстяване идеяа за свободна Добруджа.

Следъ обѣдъ на площада въ добруджанския кварталъ се изпълни специаленъ за случая програма съ музика и декламации. Декламираха повече отъ двадесетъ младежи и деца.

Д-ръ А. Панчевъ произнесе речь, въ която очерта най новитѣ моменти въ политиката на западнитѣ и балкански им-

парализти, които въ унисонъ затѣкаватъ все по силно политическитѣ и икономическитѣ вериги надъ народитѣ и обаяса войни готовящата се нова война мужду самитѣ империялисти и особено срѣщу Русия, ясно ще бяде по-страшна и по-разрушителна, отколкото всички други за народитѣ. Той при това съ силни дуни вниманието на добруджанци, чиито Родина е въ непосредственo съсѣдство съ Съветитѣ и които ще имѣ да изпитѣ най-ужаснитѣ послѣдици отъ войната. Пѣвецъ издигна лозунгъ: за единна фронта на национаръ революционнитѣ и социалъ революционни движения; противъ войната; за на-совата революционна борба; за свободна и независима Добруджа и за федерацията на балканскитѣ трудящи се народи.

Поднесеха съзаръкателни поздрави представители на емигрантския кварталъ при захарната фабрика, отъ работническата и отъ работническия младежки съюзъ.

Прѣзъ цѣлото врѣме свири музика и тържеството продължи до късно вечерьта.

Така ние отпразднувахме праздника на Кераджата въ София.

*

Нещастнитѣ наши противници — социалъ прѣдателитѣ, жеха се отпразка. Обявиха прѣзидентъ съ утро въ салона на училищното кино. Явиха се всичко 7 души. 13 нѣма и 6 младежи. Салона прѣзвъ. Прѣдсѣдателя на соф. д-во Юр. Пекаревъ призовалъ по блюо по себе си групичката заплашвъ съ сълзи и казалъ:

— Видехте ли до кѫде до кѫдѣ работитѣ! Да не можемъ поне сто души добруджанци, да сѫбираме за прѣзнника на Кераджата и съ наведена глава, съращеразнирателно напустнали салона.

Истинскитѣ виновници на цѣлото това положение, да се отварятъ емиграцията отъ управлението на д-во „Добруджа", А. Стоянов, П. Господиновъ Я. Айвикрски и др. отидоха въ Русе, кѫдѣто въ съдружие съ бандита отъ ВДРО и поетъ покровителството на парабелитѣ да празднуватъ. Разбира се тѣ сѫ си имаъ приятели, като дори Англъ ве разправя, че нѣмалъ нищо общо съ ВДРО. Той знае, такъ и цѣлата добруджанска емиграция знае че А. Стоянов го наводнила парабелитѣ на ВДРО и на тѣхъ той се врѣме. Той отиде въ Русе на поклонение на ВДРО и да изрази своята признателность Народъ-освободителя и на казва, че прѣставитѣ негвата прѣзъ девети банра се поокриватъ.

Въ Русе.

Въпрѣки, че цѣлия щабъ на бандититѣ вѫрдѫ добруджанската емиграция се ами въ Русе и вътрѣшни употрѣбителнитѣ средства на заплашвания и насилия, пакъ не можахъ да сѫбератъ отвратителнитѣ отъ тѣхъ емиграция — отъ Русенския и Шумленския окрѫзи. Явиха се около 70—80 души селяни отъ близкитѣ до Русе с. с. Бавъръ и Щръклево, а десетъ хиляднata емиграция отъ прѫграничнитѣ села и градоветѣ Русе, Разградъ, Шуменъ не се явя. Не организирочета сладъ прѣзидентъ наинфестация въ Русе не сѫ присѫствували абсолютно никакви прѣдставители отъ други дружества. Разтичали сѫ хорята отъ В Д. Р. О. да сѫбератъ членове отъ русенското д-во и ги пращали въ канцеларията сѫ думитѣ:

— Идете въ дружеството да правите калабалъкъ...

Не за калабалъкъ, достойно за всѣка партизанска сбирщина, а съзнанието за освободителното движение трѣбва да вдъхни добруджанската емиграция. Но средствата на вулгарното лаутизъство прозвели отъ страна на дивишото ръководство въ организациите доведе това общо отвратение всѣкъдъ добруджани.

На истинскитѣ борци въ освободителното добруджанско движение, съ които е цѣлата емиграция, не се позволи отдѣно чествуване, тъй както единъ национаръ революционеръ, отъ ранга на Ст. Кераджа заслужава. Прѣдставители на тоа течение сѫ викани въ Русе и Разградъ (нали сѫ единъ окрѫзъ) отъ прѣдставителитѣ на администрацията и напливани, че ако се опитатъ да организиратъ отдѣлно празнуване, то въ такъвъ случай ще бидатъ арестувани и... тѣ знаели по-нататъкъ. Нѣмя защо да се крие. Съ тая роля сѫ натоварени полиц. инспекторъ С. Сабевъ въ Русе и инсп. и кн. Капрандиевъ въ Разградъ. Отлични българи!.. Конкурентитѣ, търговцитѣ съ продажбе на чужди жени и убийцитѣ за обири, се ползуватъ съ вниманието и покровителството на мѣстнитѣ власти, за да се лепи и спекулира съ паметта на Ст. Кераджа, и честнитѣ борци, истинскитѣ послѣдователи на Кераджата сѫ гонятъ, прѣследватъ, защото били „комунисти" и т. н. Евти не монета, за оправдание на всѣко мръсно дѣло.

Но за туй пъкъ, като отговоръ на нашия зовъ: бойкотъ на търговцитѣ и бандититѣ, добруджанската емиграция масово отвяда да сѫ ами въ Русе и Варна. Ние си чувство на срамъ и отговорность у виновницитѣ, за да си теглятъ заключението? Нѣма и за ние, защото такъвъ е курса на политиката и защото за такава работа се иска поне единъ грамъ честь и човѣшко достойство, а А. Стояновъ и подобна нѣма още отъ времето като румънски сѫвѣдникъ.

Въ Шуменъ.

Мѣстното д-во е прѣзнувало отдѣлно съ комедиение и рѣчь за Кераджата съ получитѣ на в. „Св. Добруджа". Слѣдъ обѣдъ е имало тържество въ гражданета. Защото не е изпратило делегати за конференцията въ Русе, прѣсѣдателя на д-вото е викнатъ на обяснения отъ терориститѣ на В. Д. Р. О. Туй се нарѣ дѣрзкия, бе тинка!..

Въ Джиналъ
(Новъ базарско)

Прѣзнуването на Кераджата е ставало по истински народенъ обичай. Събрани сѫ били прѣдставители на десетина д-ва въ Ново-базарска околия, около 50—60, души прѣдъ които Ив. Георгиевъ е говорилъ за национаръ революционеръ Ст. Кераджа, осмислянайки неговата борба отъ гледна точка на съвременното политическо и социалъ икономическо робство установено съ Версайскитѣ договори и О. Н., призовавайки добруджанската емиграция на борба за свободна и независима Добруджа въ рамкитѣ на Балканската федерация. (Специаленъ кореспонденция ще прѣдадемъ за тоа прѣзнуване.

Ески Джумая

Тукъ прѣзнуването на Кераджата се устрои съ молебстване и рѣчь отъ г. Мавроديевъ за паметта на прѣзнника и за неговото дѣло. Пустяка се специвали лентички нѣкои гражданството.

И Ески Джумайското д-во не взе участие въ устроената въ Русе конференция отъ Изпълн. комитетъ. Ески джумайската емиграция потвърди своето старо решение да не пос-кречка направлѣнія съ парабели Изпълн. комитетъ.

Въ Варна

На 10 августъ нѣмаше прѣзнденство. Заслугитѣ на прѣзнника Симеонъ Варненоръ-славски сѫ оказали много-голѣми, отколкото на Кераджата, макаръ, че историкитѣ го поставятъ такъвъ на протяжения лагеръ, когато прѣзнитѣ революционери въ Шуменъ отъ рода на Кераджата сѫ борили за свободата на народа срѣщу турски паши, кайнакамъ и чорбаджии. Сравнъ ли обрѣна, като си представимъ, че прѣзнника на Кераджата сѫ комедиение и че въ това сѫ взели участие български знаени академици, дѣрмишени и обществени.

Така сѫ отдѣлили всички официални и зависящи отъ тѣхъ несфициални фактори въ дѣлото на борцитѣ за освобождението на народа въ лицето на Ст. Кераджа. Но такива нѣма сѫ интереситѣ. Защо поеи кѫмъ доблестьта да забрянятъ нѣмо чествуване на национаръ революционеритѣ, щомъ сами сѫ обявяватъ сѫ много по-голѣми заслуги къмъ тоа народъ? После, да се чествуе единъ революционеръ, значи да натовашъ революционни добродетели въ народа които е противно на тѣхъ, защото сѫ противъ всѣка революционна дейность. Противно на значи ли конкурсство съ паметта на национаръ-революционитѣ дѣйци и народарство съ чувствата на народа и нѣмитѣ поколѣния?

Бѣлѣжкитѣ на единъ бѣжанецъ

На вниманието на Главната дирекция за настаняването на бѣжанцитѣ

(Пишатъ ни отъ Варна)

На основание на издаденитѣ ни документи отъ варненската община, оженихъ съмъ въ с. Куруньой (Бѣленска община, варненско) Дадоха ми и конешкия умрѣкъ. Представихъ конституиранъ актъ. Трѣбва да ни подадатъ други кони. Исканъ. Секретарьтъ на оная комисия ни отговори:

„Какви кони искашъ, когато ний сме решили да те отамъ пиме".

Постоянно искатъ сведения отъ секретарь бирника за за не зѫ поставитъ. А азъ съ главнъ работата. Отъ 1928 год до сега пеш пъти сенъ съмъ купувалъ, маса разносни съмъ направилъ, заборчѣлкъ и пр. Съмъ не не лови, какъ ще се излѣзи на глава; а тѣ голѣмитѣ постоянно заплашватъ, че щѣли да не отамлятъ. Защо? Защото разбойницитѣ отъ варненската организация които се крили отъ Добр. изпълн. комитетъ и които гонимъ и не имъ плащаме „нефесъ ортаклъкъ", доносили чатъ и интригували. Чудиме се имъ в тая окол. комисия, които имъ уйдисва на вкъла. Главати ми се е замаяла имъ да излѣзе на глава срѣщу всички нужди, казаръ ми за три годишнитѣ труди. Хвалятъ се, че тамъ въ главната дирекция за настаняване не бѣжанцитѣ имало чиновникъ А. Костовъ, който е членъ на Добр. изпълн. комитетъ, той се занимавалъ съ тия въпроси и чрезъ него щѣли да ни отземлятъ. Дежнъ, ще излѣзе че и надника ни е станалъ дявадинъ, а тогава Господъ да ни е прѣмѫдрина.

Секретарьтъ на комисията е заповѣдалъ въ рушитѣ отъ нась и е пустнѣтъ нѣкъ гаранция.

527 бѣжански семейства сме тукъ съ около 2000 жени и дѣца — главни гѫрла. Все имъ обѣщаватъ за оземляване, за кореняжъ и т. н. Всѣко закъсняване съ кореняжа отлага разрѣшаването на земята и землѣе бедността и глада. Преди известно врѣме ни изпратихъ нѣкой от г. Михайловъ да провѣри изнасилванія нѣкѫде кореняжъ. Сербесъ човѣкъ, идва и заявява: азъ идвамъ отъ дирекцията, да провѣря какъ се кореняжъ. Иска карушки и кони, да кѫди по парцелитѣ. Не харесва.

„Зие имета, казва той, кѫдѣ ще ги Варна по 400,000 лв. Азъ ще ви отземля".

Добрѣ. Който ниа нѫжда въ Варна за 400,000 лв. нѣма по войне тукъ въ горитѣ да сѫ блъска главата, да кореняжъ сѫ мена и дѣца и да гладува. Не очакахме такъвъ обносъ. Но защо ги правиха тия работи? Всѣки се досѣща защо.

Но нѣколко дуни, като характеристика за г. Михайловъ. Тоа е единъ форменъ пиянице до такова степень, че съ пиянинение повръщи, до общинска хамбаръ, и бѣжанцитѣ и населението се подсмиваха. Не стига това, а при моста предъ общината тоаи повръщи, че общинския стражарь му бутнѣ хлѣбъ въ устата, за да спре тоа мерзкиятъ.

Ей такива изгубени хора сѫ прѣтрили да се гаврятъ и да разполагатъ съ насъ, тѣ да решаватъ сѫдбата на 2000 души, които очакваятъ земя по законъ, за да се прахранятъ. Убѣдихъ съмъ, че въ главната дирекция нищо не знаятъ и за тоа изнасилъ ти-фактъ.

Какъ кони да ... е добръ кореняжъ, когато е ... засѣто и пожелаха ... господинъ ... бѣше ... приятъ за кореняжъ, ... соръ щѣше да бѫде ... день. Но както нѣкъ ... е друга и скрита ... се ловиме на подобни ... това ни гонятъ и заплашватъ да ни отзимляватъ.

Знаемъ че тия работи ... известни въ Главната ... за това сѫ пишемъ ... се сѫрѣ вниманието на ... главнитѣ директори ... тѣхъ.

Бѣжанецъ отъ варненско

1. „Народна Дума" срѣщъ

Влиянията сатрапия виновъ

„Не се гаси, ... но не сѫтне".

Национаръ-шовинистото правителство на Манну се разви напълно, като фашистко правителство, на терора, насилието, подтискане системата на унищожава свободитѣ на печата за демократическия на заробенитѣ чужди области. Прѣдидно, то търпѣ нѣколкото български вестници, но такъвъ, които подтискатъ курса на заблужденията и поддържатъ сѫрѣдно режима на потисничество. Вестници, които разкриватъ и жалятъ демократизаторската политика и бѣжанцитѣ отъ власть чиновници и бандити, то прѣследва и конфискува. Като такъвъ вестникъ на потисниятъ добруджански народъ единъ единственъ се прояви е. „Народна Дума".

Едва успѣлъ да прѣсѫществува осемь месеци, е. „Народна Дума", въ излѣзлитѣ 26 броя, разкривайки всички прѣстѫпленія на централната власть и мѣстната полицейска и данъчна администрация въ Добруджа, разобличи прѣдателската роля на българскитѣ чорбаджии, които въ организъ съ румънски банкери, кредитирать и заробиватъ курса на демократизаторнитѣ и грабятъ обедняло добруджанско население. А „Народна Дума" сочеше правия пѫть на заробения добруджански народъ, че само въ неговата организираность въ масова национаръ революционна организация и въ единъ фронтъ съ всички потиснати народи, изключително и потисниятѣ и експлоатирани румънски селяни и работници отъ румънската власть и буржоазия, е неговото спасение.

В. „Народна Дума" описваше вѣрното положение на обедняване, гладъ и мизерия на добруджанския народъ и сѫщевременно хроникираше всички сенсации, издевателства и грабежи отъ прѣдставителитѣ институти, чиновници и банкери, които и несвитѣ протестъ на населението и гражданското непоучинѣнитѣ къмъ властьта, спекулиранитѣ бирницитѣ, които то отказваше да плащатъ данъцитѣ, защото нѣмаше.

В. „Народна Дума" изказваше всички ваши мнѣнія за европейската политика на интриганитѣ за квартитѣ между тѣхъ, за подкопъ на мирнитѣ и балкански пазари, за новитѣ войни, които тѣ готовятъ по между си и противъ Русия, въ които най-правилно и разрѣшенъ національнія въпросъ върху принципа за самоопрѣдѣлението на народитѣ, описваше въ най ярки черти всички тѣхни послѣдствія, разорения и набѣдняване на цѣлия ни-

Още едного убийца

Получихме следната телеграма отъ Кемаляръ: „Помощ 19 того въ земницата на Кемаляръ Колю Георгиевъ бѣ убитъ отъ неизвестни лица"

Никола Георгиевъ е женатъ на около 28 год. женатъ, роденъ въ с. Лефтеръ Силистренско. Презъ 1922 год. той напусна родного си село, защото не можа да търпи робството. Той бѣше единъ отъ другарите на Дочо Михайловъ и съ него бродеше Добруджа. Следъ убийството на Дочо и той се оттегли, но никогга не влѣзе въ ВДРО, защото не своевлаше нѣмнитѣ срѣдства на борба. Като отъ единъ противникъ, но сжщевременно търда сѣтъ храта на ВДРО го преследваше и заплашваше.

Въ гонѣна степень неуспѣхитѣ, които изпълни комитета, начело съ Я. Стоиновъ, на Кемаляръ, тъй гърба му да стоеле измѣстити вече страдъ ежи границата и обществото социалъ и предатели и убийци отъ ВДРО, той не се полуши съ кредитъ въ добруджанцитѣ, среди и разнесения отъ нѣмъли, комитетъ конференция въ Русе за 11 т. м. претърпѣ пъленъ неуспѣхъ. Добруджанската емиграция отъ Русенско, Разградско, Каменларско и Шуменско на сеанса, бѣсени отъ пъленъ краинъ, който претърпѣва хорета отъ Италия, комитетъ на чело съ Я. Стоиновъ тѣ търсатъ виновници не въ собственитѣ си престъпления, а въ лицата на противницитѣ, чиито влияние е голѣмо, а между тѣхъ бѣхъ и убития Никола Георгиевъ, или вущъ въ Кемаляръ.

Убийцитѣ сѣ неизвестни и ще останатъ неизвестни. Убития, обаче е заловенъ. Страшно е да си повѣрн човѣкъ живота на българскиятъ администрация.

Убийтѣ и пайте братсва крѣвъ и вие пакъ добруджанци ще ви прозрѣтъ.

Прокляти на убийцитѣ. Поклонъ презъ паметта на Никола Георгиевъ.

знени и творчески сили въ вана подобна война и изнесеше лозунги противъ нея и за балканска федерация.

„Народна Дума" въ класо вране стана любимъ вестникъ на добруджанския народъ, който въ множество селски комитети въ цѣла Добруджа организира негового разпространение и се пръсташе въ хиляди екземпляри.

Това сливаше фашистка деспотическа власть на нацистовалъ-царениститѣ и тя спрѣ в. *„Народна Дума"*, а решителора му прекаде на сѣдъ. Правителството на Манку съ тия си действия доказа още веднъжъ, че е врагъ на свободитѣ на народитѣ, а добруджанското население дори по голѣма мѣрка да продължи да се организира по здраво въ свои комитети, за загрие радостѣ, да з прекърне въ истинска масова революционна организация, за да осъществи нѣмнитѣ лозунги на добруджанската революционна организация въ съюзъ съ другитѣ потиснени национално и социално народи.

Свободна и независима Добруджа въ рамкитѣ на Балканската федерация.

Хвърленото сѣме отъ в. *„Народна Дума"* въ прѣки дружно ще дава богатъ плодъ за житва. „Зелото не се гаси туй що не гасне".

Дванци на политическа тема

(Вмѣсто фейлетонъ)

Бракованитѣ проявѣ за европейски шати помѣтне

Англия не иска Бракованитѣ шати, защото тя смѣта че са несочени срещу нея и за туй та се прикрива задъ своитѣ доминиони, които тя залечъ отъ Европа.

Германия казва — безъ ревизия на Версайскитѣ договори, европейски шати не може да се създаватъ.

Италия допълва — но и безъ Турция не може.

Турция отговаря — безъ Русия не съмъ съгласна.

Бракованъ коренгро — ще се съединяне всички, да унищожимъ Русия, за да не ни бърка сѣмѣнитѣ.

Англия — и Турция...

Италия — и Югославия Азъ претендирамъ за Балканитѣ. Врѣме е дошло да се гури край на тия разнирници.

Всичко въ умисонъ — да почнѣ.

Дѣдо Иванъ се обажда — ну хаирдо, заповѣдайте и запрѣт нѣмъ ржкави да чака.

.

Едно врѣме българскитѣ партии се дѣлѣхъ на австрофили и русофили. Нѣмаше българофили. Австрофилитѣ го мекха русофилитѣ и обратно. Дойдоха русофилитѣ на власть. Непрекъсна съюзъ съ сърби и гърци. Поѣлъка Македония и тръгнахъ на война. Сварка се за спорни и безспорни зони. Царофили бѣхъ на власть. Обявиха руския царъ за арбитъръ. Пъкъ се сварка. Ромънцитѣ окупираха Добруджа, а руския царъ стана шефъ на ромънския полкъ въ Кюстенджа, който пръвъ влѣзе въ Силистра.

Загубихме и Добруджа и Македония и Тракия и Царибродско и независимостъта си. Австрофилитѣ търмезувахъ, а русофилитѣ, по скоро църоофилитѣ, излѣчаха и не знаеха защо руския царъ нѣмъ се е разсърдилъ.

— Значи и тогава бѣхме злѣ съ царска Русия начаръ че русофили ни управляваха?

— Да но защото имаша царска диктатура.

*

Сваленъ царъ. Днесъ болшевики управляватъ. Създадоха се десетки автономни области и самоуправления на множество национални държави. Но ние не сме пакъ въ добри, не въ никакви отношения съ Русия.

— Ами нали сѣ пакъ русофилитѣ на власть?

— Да но, въ Русия сега ни е пролетарска диктатура.

— Значи пакъ сме ни чисто.

— Разбръ се, само че нѣмъ кой да ни цѣни. Ние сме за управляване голѣмѣ държави, напримѣръ, като английската империя, но нѣма ли кой да ни разбере?

— Кой ли? Да продаеме България, ще я окерене въ Югославия, па да сме съ разъръ земи рѣцѣ за всѣмцѣ.

— Хубаво измислено. Ами народа ще ще взимене ли съ себе си?..

— По дяволитѣ народа! Не знаешъ ли, че отъ нищо не е взволенъ.

.

— Ние сме и славянофили. Его на идеолога на нѣкогашното русофилство Маскарнов е вече прѣдсѣдателъ на новата чешска република — славянска държава.

— Ами Югославия?

И тя Много стѣнала, но нищо. И ние ще се слѣеме та славянството ще а нарадъ.

— Мачно ще стане тая работа, донято македонци, хърватинъ, черногорци, словенци се бунтуватъ.

— Като нинъ устроиш по единъ дъ атентата, като гоя въ софийската катедрала, ще се избиватъ по 50—100 хиляди душа и ... „ като нинъ напрѣтнитѣ по единъ Петрини инвиръръ, да речене Бакеф и ... тъй около 70 милиона динари и ... нови комитаджии за желѣзницитѣ и пощитѣ въ Софи, за Перинъ, Дупница и ... ще обвинене убититѣ за конспиратори и бомбаджии, тѣ носатъ,—после... всичко свършено и ... Югославянската федерация готова. Само умнете.

Черноризецъ сѣчо

Борба противъ империализма

Основаната въ София „*Българска Секция отъ Международната Лига за борба противъ империализма и за національна независимость*" е изкарала следния позивъ къмъ българскитѣ граждани:

„Народнитѣ преживѣвания тежка социалъ-економическа, политическа и національна криза. Епохата въ която живѣемъ, се характеризира въ економическо отношение съ единъ темпъ на усилено обхванѣне отъ финансовия и банковъ капиталъ на всички степенски области отъ човѣшкия животъ, включително и земледѣлието, и подъ формата на монополи, картелитѣ, трустовѣ и монополи, той лишава производителитѣ срѣдства, унищожава дребни и срѣдни икономически сѣществуванія, все повече изгонва низшитѣ сили на цѣли области и народи по развитѣ континенти на земного кълбо, като ги хвърля въ растѣща мизерия и изреждане. Това е едината страна на медала, а на другата ние виждаме едно малцинство отъ хора, което благоденствува отъ труда на народитѣ.

„Въ политическо отношение въ рамки сѣщитѣ народи, за да се гарантира по-сигурната икономическа и социална експлоатация надъ тѣхъ, особено слѣдъ свѣтовната война, се създадоха фашистки режими и диктатури, които се крѣпятъ съ помощьта на армии, дивизии, милиции, и тайна полиция, организации на безотговорни фактори за сѣѣне на терора, за унищожѣване на свободи и придобити съ вѣковни борби права на хората. На всѣкиде тоя режимъ е единакъвъ. Неговото различие се проявява въ по силенъ или по слабъ изразъ, съобразно съ степенѣта на развитие въ даденъ народъ.

„Въ колониалнитѣ и полуколониални страни форменото робство въ производството и търговията, още се практикува, като законно установено средство за рѣшетѣ на господарятъ, съ всички права: да разполагатъ съ жизнѣнитѣ сили, съ времето, съ семейството, съ жената и децата, дори и съ живота на робитѣ.

„Въ развититѣ индустриални страни, въ Европа и Америка, идвѣто следъ буржоазнитѣ революции се установяха конституционни режими, съ които се проклаиираха принципитѣ на свободата и правата на личностьта и равнестото между гражданитѣ, днесъ ние присѣтствуваме на единъ процесъ, при който тия права и свободи все повече се стѣсняватъ и брутално унищожаватъ съ изключителни закони и съ средствата на насилие, терори, затвори, и дори и индивидуални и масови убийства.

„Това е системата на империализма.

„Емиграция и бѣжанци.

„На сѣщата политико-икономическа система се дължи сѣществуващо національно робство по земята. То е въ органическа връзка съ социалъ-икономическото и политическото потисничество; то се неизвѣстно дори чесно развитие отъ последното. Защото засѣгнатата се индустрия съ всички модерни техническо съвършенства и следъ минимѣрно нѣрастване на производството, нацинѣнѣвала многократно нѣстинитѣ нужди, както и концентрацията на финансовия капиталъ въ това производство, проявяваше се въ картели и монополи, тласкатъ носителитѣ имъ къмъ търсене на чужди и сигурни пазари. Національнитѣ граници се ставатъ тѣсни за такова развитие на индустрия и капитали. Съ помощьта на милитаризма и чрезъ войни, това производство прескача балкани и океани, проникнѣ и се налага съ сили въ други области и други народи. Въ борбитѣ си за завладѣване на близки и далечни пазари, силно развититѣ капиталистически страни се срѣщатъ и стъкновяватъ помежду си, и сѣщо тъй и съ нѣ е него національно производство, заради надмощие и подчинение. И колкото повече се проявява съпротивлението отъ даденъ народъ, толкова по нестоко и кърваво бива неговото сломяване.

„Такава комбинирана кръгла на империализма се хвърля и національното робство.

„Постоянно засилващото се потисничество, експлоатация и насилие родяха процеса за разгиране, първоначално всрѣдъ пролетариата, който най-първо бѣ засѣгнатъ отъ развитието на капитализма, а по-късно и всрѣдъ національноститѣ, упорадно съ разтущи темпъ на империализма, съ цѣли неговъ апаратъ на фашизъмъ, диктатури, полицейски средства за обезправяване, обезжизнѣване и обедняване на широкитѣ трудящи се маси отъ бащи, дребни и срѣдни икономически сѣществувания и на цѣли національни единици. Національното сѣзнание все повече се изразвяваше и този процесъ на противодействие отъ долу нарастна, като поли отъ съхранена дивствена енергия и се реши въ бурни революционни движения за цѣли народни маси за освобождение и независимость. Примѣри: Китай, Индия, Индонезия, Египетъ, Марока, Мексико, Никарагуа, Балканитѣ и пр.

„Като сѣпротивнѣкъ на империалистическия разтежъ въ Средиземноморския басенъ и въ Балканитѣ разтѣше и се засилѣваше социалъ-икономическото, политическото и національното робство надъ балканскитѣ народи. Изкуствѣнѣ въ лекъ между тѣхъ, въ прѣки единитѣ тѣхни битови, стопански и културни интереси, все повече се засилва и застра бяло отъ империализма на силно развититѣ западни империалистически държави, бито отъ зародилия се нѣстенъ империализмъ, като національна интаголизмъ се подкрѣпа до степень на самоизтрѣбляване, съ изключителни политически, военнистратегически и военни решения, съ тежки финансови обезръчения — заеми, репарации, данъци и пр. и ги такова по пѣтя къмъ нова война.

„Балкански народи.

„Въ новитѣ идеологъ на империализма и неговъ крепитель въ минуувоенъ нашѣбъ се явяваа О. Н. Чрезъ него се създаватъ и санкционирватъ всички договори и акции на насилието и експлоатацията на народитѣ. То дъгри прѣкъ въ очитѣ на последнитѣ съ своитѣ договори за правата на малцинствата и покровителство на труда. То е авторъ на заблудитѣ и тѣ подърка, за да се приспиватъ народитѣ съ обѣщания и надежди, съ фикциятъ за европейскитѣ щати на Бриана, за Балканското Локарно на Вечнелоса, съ конференциятѣ за обезоръжаванѣ, за балканска конфедерация и пр. а сѣщевременно всички голѣми и малки империалисти усилено се въоръжаватъ и готватъ за война. Още по-опасни въ системата на заблужденѣтѣ се ставатъ тъй нареченитѣ международни съюзи на дѣлата за О. Н., за миръ чрезъ чарментѣ, конгреси на лойалитѣ малцинства, патриотически организации и др. които се формирятъ отъ капиталистическа интелигенция въ срѣдата на развитѣ народи и които, като подържатъ непосрѣдствени врѣзки особено съ срѣдните и дребна буржоазия, всѣкватъ й вѣрата въ подобрѣние на нейното економическо положение чрезъ обѣщания и реформи. Такива опасни за заблудени за реформи свѣтъ шабоветѣ на цѣли управляющи партии, които иначе се кичатъ съ фирмитѣ на лѣвичарство, и съ претендиратъ да бждатъ народни, като шабоветѣ на български земл. съюзъ и социалъ-демократическата партия, а не жѣло тѣ се проявяватъ, като солидни стълбове на империализма, сѣщо тъй какъто се проявяватъ социалъ-демократитѣ въ Англия, Германия, Белгия и др., земл. партии въ Чехословакия, национаалъ-шовиниститѣ въ Ромъния и пр. Сближенѣто между въръковетѣ на Бълг. Землед. Съюзъ и фашисткото управление е въ курсъ, да линквидира цѣлото минало и да установи пълно единство между тѣхъ за слѣдване управлението съ срѣдствата на терора, насилието и унищожаванѣто конституционнитѣ права и свободи на народа.

„Македонци, царибродци, добруджанци и тракийци,

„Сѣщото това О. Н., което е гарантъ за провеждане правата на малцинствата, що десетъ години изнѣ-ака отъ неговото сѣществуванѣ и нищо не прави за подобрѣние на вашата участь и тая на останѣлитѣ ваши брата въ заробенитѣ ви родини. Нѣщо друго — тоърши тъкмо противното. То продължава да дава своята пълна подкрѣпа на терора за обезправяванѣ и обезжизнѣванѣ, на заслѣдване фашизма и диктатурата. Стотици патриоти и опозиционери отъ малцинствата, отправени по разни случаи на потисничество не само, че не се разглеждатъ, но като се създаде своеобразни процедури, О. Н. подигравателно ги подъвърза. Миналата година въ началото на м. ноемврий секретарятъ на О. Н. г. Ериксъ Дрьмондъ посети Югославия. Правителството на генералъ Живковичъ тържествено го посрѣщна, даде му банкетъ, представи го на краля Александъръ и презъ Ириестъ той се прибра въ резидентнитѣ си край Женевското езеро. За позоръ на това О. Н., той не посети Македония, Хърватска, Черна-Гора и Косово, за да знаи на мѣсто, колко сѣ справедливи оплакванѣтѣ на терористо,

Днес всички на утрото на дочо 34 того 10 ч. купиньте въ книото въ Добруджанский квартъ.

отрабвано и изключвано всеки день трудещо се население въ тия области.

„Другъ подобенъ агентъ, отъ неофициалната секция на О. Н., съюзе на ловлиитѣ малцинства Д-ръ Е. Аненда, преди нѣколко дни мина, като свѣтилница презъ Силистра, отведоха го съ автомобилъ за Добричъ, жидето чорбаджинитѣ му дадоха банкетъ, безъ да посѣти поне едно отъ пострадалитѣ въ последнитѣ месеци добруджански села, пранина презъ София, а вътрешнитѣ чорбаджийски кюкрета и тукашнитѣ агенти на империализма раздрусиваха въ нестинитѣ новинитѣ, за посещението на „голѣмия" гость, и въ-лиха нови заблуди за надежди въ мекитѣ отгласъкъ и отсѣчъ.

„Днесъ Русия, то приемайки та на видни европейски буржоазни учени и политици, я страната, въ която най-пре-мино е разрѣшена национальната проблема и тя е единствената, която се бори за прекъсването на потиснитѣ договори, противъ реваншитѣ и се явяи въ помощ на борящитѣ се национальности по цѣлата земя за свобода и независимость, върху принципа за самоопредѣление на народитѣ.

„Голѣмъ шумъ за нищо се вдигна у насъ и около последнитѣ декозирания въ О. Н. петиции на тринала македонски българи избѣгали отъ вѣтрешна Македония. Нѣмата слѣдов не можеше да бѣде по-друга отъ тая на многото делозирани петиции отъ малцинствата. Агентитѣ на империализма и реакционната банкерска преса се надѣваха да усилятъ шума около тая акция предъ О. Н. и да сѣятъ нови заблуди всрѣдъ емигрантитѣ, отбѣгвайки да дадатъ онова истинско значение, както за ролята на О. Н., така и по последнитѣ масови арести на македонски и шарибродски емигранти въ България. Въ-ложитѣ официални управления на емигрантите, които подържатъ режима на насилието, но разбира се спрямо слабитѣ и безпомощнитѣ, се показаха и при тия случаи крепители на империалистическата система и противници на всѣко истинско масово национальнъ - революционно движение.

„Империалиститѣ не сѣ единодушни, тѣ се конкурираятъ и дебнатъ единъ другъ по разнитѣ континенти, защото не сѣ лишени отъ разпределението на пирожнитѣ пазари. Френския империализъмъ се намира въ постоянна борба съ англосаксонския империализъмъ, като се стреми да запази хегемонията въ средна и източна Европа и на Балканитѣ. Франция подърна Малката Антанта, диктатурата на Пилсудски въ Полша, тая на краля Александра и тя е, които поискрени възкръщанието на Кароля въ Румъния. Италия отъ друга страна е недоволна съ придобитата отъ договора плячка въ Албания, насочвайки се презъ Македония, Солунъ за близкия изтокъ. Тукъ тя срѣща силнаго съпротива на европеиска се и търсе агресивнѣ юго славянски империализъмъ, крепенъ отъ Парижъ. Мусолини заплашва Франция съ война и иска подѣляне на мандата надъ Сирия и корекция на Тролитанската граница отъ Тунисъ. Италианския империализъмъ се намира въ остра борба съ френския, и се стреми да подчини българската зависящъ се империализъмъ на своитѣ комбинации.

„Кривата всрѣдъ империалистическа се звонна и отъ растящитѣ социалъ-революционни и национальъ-революционни движения въ колониитѣ и експлоатиранитѣ европейски и американски страни, които не-то бързо щатъ въ розултатъ на широкото експлоатиране на народитѣ. Явяването на Съветска Русия съ своята нова държавна организация и колективистическо стопанство, въ което стотици национальности изоставяха своитѣ политически и икономически права и свободи, въ-ръ принципа на самоопредѣлението на народитѣ, се чаи и като силенъ стимулаторъ на революционнитѣ идеи и сили въ заробенитѣ народи. Отъ тукъ се явява и голѣмата злосвость за империалиститѣ, които въ-прѣки голѣмитѣ свои противоречия, се обединяватъ за борба срещу Русия, да я уничтожатъ, да заведатъ пъ-зарнтѣ й, както подвинитѣ и чедаяния богатства и най главно — да пресушатъ сия резервоаръ на революционни идеи за цѣлия свѣтъ.

„Достатъчно красноречово доказателство въ тоя направление е възвръщането на Кароля въ Румъния. По географическото си разположение, Румъния земя съ Полша най-важното мѣсто на предния авангардъ въ военно-стратегическия планъ на империалиститѣ срѣщу Русия. Мда развиленитѣ се политически, национални и социални кризи въ тая страна, въ последно время, я правятъ недвеспособна за гранидята мисии отъ гледище на интереситѣ на с ѣ т о в н и я империализъмъ. Процесътъ на социалъ икономическата диференциация въ Румъния, особено следъ войната е въ най буйнатъ си фаза. Срещу банкерската класа на Братиановци, организирана предимно въ партията на либералитѣ, които бѣхъ монополизирали държавното управление и цѣлия стопански животъ на страната, въ последнитѣ години се надигна и оформи селското чорбаджийство, което съставлява гръбнака на управляващата днесъ национальъ селяндска партия. Борбата на едната и другата стигнала своята кулминационна точка, заплашвайки се съ дръмавенъ разпрагъ.

„Отъ друга страна, набъбвалитѣ национальъ свободителни движения на гнетенитѣ и ограбвани добруджанци, бесарабци, буковинци, унгарци и нѣмци, които съставляватъ половината отъ населението на цѣла Румъния и които отъ день на день преминяватъ къмъ средствата на насоситѣ революционна борба, намирайки пъ-лната и безрезервна подкрепа на пролетариата и широкитѣ трудови селски маси въ Румъния, внесоха още по голѣмо смущение въ редоветѣ на френскитѣ и англійски империалисти, за сигурностъта на тъ-рзвата авангардна линия срещу Русия. Познатитѣ срещу революционното влияние отъ изтокъ сериозно са разнаетени. А вътрешнитѣ котерийни борби на банкерската и селско чорбаджийска буржоазия, макарда се очертяватъ, нѣма единъ контра-революционъ фронтъ, но при единъ краледето и при единъ слабъ и безъ авторитетъ регентски съвѣтъ, правеха да чезнатъ всѣки надежди на империалиститѣ. Така гонениятъ отъ Румъния, Франция и Англия принцъ Кароля, който по милость бѣше допустнатъ въ Белгия, но при условие не само, да не всмирва за румънсина престолъ, но да не се занимава дори и съ политика, изнедвайки стана необходимъ, и отъ Парижъ, именно отъ тамъ, му у с т р о я х а безпрепятственото влизане въ Румъния и възкачване на престола. (Спомнете си не надвеениното посѣщение въ Букурещъ на френския министъръ Лушьоръ и генералъ Гуро). Цѣлата серия отъ дръжавни и слѣдебни актове срѣщу Кароля изчезнаха както сѣнчнесъ нехуръ. Мажу се опита да хвърли прахъ въ очитѣ на народа съ нѣколко дневната си оставка отъ министерския постъ, или цѣлата игра остана ясна и отворена за народа. Нѣкога народа гонѣше Кароля, а сега народа го искалъ. И гоеха и сега народа нито е питанъ, нито се интересуваль отъ слѣдбата на единъ „авантюристъ", както го тамсуваха румънскитѣ реакционери и преса и за което го деградираха и гониха отъ Румъния.

„Либералната банкерска клика на чело съ Братианю, която бѣше най много засегнатъ отъ дръжавния преватъ съ Кароля, се опита да лоняправи опозиция, или стана смѣшна въ собственитѣ си очи. Подъ диктовката на френскитѣ банкери и подъ влиянието на собственитѣ си банкерски интереси, свързани съ пъ-рзитѣ, Братианю се принуди да отиде на поклонение да исъ изяснение отъ изразения и гонѣнъ нѣкога отъ него „авантюристъ" Кароль.

„Български граждани,

„Днесъ Кароль II е центъръ на империалистическитѣ комбинации въ източна Европа и всички национальъ-шарлатани, либерални водачи, аверсия ни, монтисти, депутати, банкери, висши военни, духовни, чиновнически аристокрация, патриотари и карьеристи на интелигенция го поздравяватъ и церемониятъ предъ новия краль Кароль II, обявяйки го не вече като „авантюристъ", а като *„молодежта е готова и моментующа на романската войски къмъ Будапеща са пожела нѣ да го видѣ сама нови победоносни войни"*. Наредъ съ тѣхъ се нареждатъ въ изражение на своитѣ вѣрноподанически чувства и пожелания и българскитѣ чорбаджии, турскитѣ аги, унгарскитѣ магнати, бесарабскитѣ „свжтуть церенти", молдованскитѣ боери и еврейскитѣ сионисти. Вестницитѣ на българскитѣ чорбаджии въ Добруджа „Единство", „Добр. Куриеръ", „Златна Добруджа" и др., пъкъ дори и в. „Добруджа" отъ София, органъ на фашизирания съюзъ на добруджанската емиграция, въ унисонъ съ цѣлата друга банкерска преса, вмѣнриятъ възвръщането на Кароля — събитие въ което виждатъ стабилизирана на вкрѣшното положение въ Румъния, което щѣло да се отрази благотворно и у насъ, и заробенитѣ национальности щѣли да получатъ своитѣ изключителни права, както прочее, нѣкаде и нѣкога се бивъ изказалъ Кароль.

„Специально българскитѣ чорбаджии сѣ въ въторгъ и се изразяваятъ наплъно, като онѣ нѣкогашни султански мекерета, шпиони и предатели на освободителното национально движение, които Ботевъ тъй добре изрисува.

„Реставрирането на Кароля въ Румъния, въ-прѣки всички нѣмогашни решения на покойния краль Фердинандъ, правителство, и законни актове на парламентъ и сенатъ, не е безъ условия. То има конкретни задачи установени въ Парижъ: 1) да обезвреди цѣлата румънска банкерска, трудова и селска буржоазия и да я съ-гласуви съ онѣя отъ инородѣнъ произходъ; 2) да засили централизацията въ управлението съ курсъ на фашизирането и диктатура; 3) да засили средствата за психологическа и техническа подготовка на предстоящата война и 4) да съюзъ съ другитѣ балкански правителства, да организира по заряво ефикасното преследване на всички национальъ и социалъ революционни движения въ Румъния и на Балканитѣ.

„Единъ подобенъ политическиятъ курсъ се отбелязва и въ България. Въ цѣлата банкерска и патриотическа преса се появиха появлени статии за изтрѣвнения дръжавенъ преватъ въ Румъния. Открито дори се плеиира за единенъ фронтъ между Румъния и България срещу опасностъта отъ Съветска Русия. Въ своитѣ работения агентитѣ на империалиятъ въ България стигатъ до тамъ, че сами си предлагатъ услугитѣ да спасяватъ Румъния (тоя да се запомни добре) отъ по-шовешка Русия, която и за тѣхъ сѣщо се явяи опасенъ врагъ, но да получатъ отъ румънското правителство по чувствително покровителство на тѣхнитѣ интереси, да се организиратъ въ минориторна партия, да създаватъ банки, мелничарски картели и пр., разбира се за по-плюнжѣрнато и сигурно доограбване труда и залъка на добруджанскитѣ селяни, занаятчии и работници. Мнозинствитѣ чорбаджии не виждатъ ли въ книото на сѣщитѣ интереси султанскитѣ войски да окупиратъ България? . . .

„Такива е последната перспектива следъ завръщането и възцаряванието на Кароля II. Национальноститѣ населяващи слѣдовния Румъния, както и румънскитѣ трудови маси единено се обезправяватъ, обезнотавятъ, масово преследватъ и избиватъ (спомни си Татеръ Бунаръ, Старо Село, Лупени, Черновицъ и др.), съ цѣль да бѣдатъ дезорганизирани, обезглавени и сведени до безформени маси, които се опредѣлятъ да станатъ изново пушено месо въ предстоящата война.

„Български граждани,

„Презъ 1927 год. въ Брюксель (Белгия) представители на борчеститѣ национални движения за независимостъ въ колониитѣ, дръжави сеса учредиленъ конгресъ, съ който турнка основитѣ на Международната Лига за борба противъ империализма и за национальна независимостъ. Презъ м. Юлий 1929 г. въ гр. Франкфуръ на Майнъ (Германия) се състоя първия редовенъ конгресъ на Лигата и въ него взеха участие около 260 представители на всички потрошенѣ народи по земного нѣмбо и като делегати на национальъ и социалъ революционни движения отъ цѣлия свѣтъ. Тукъ на тоя конгресъ се изработиха устава на лигата и резолюции за политическата програма и тактическа линия, осмисляйки единия фронтъ, който трѣбва да се установи между всички национални, аграрни и социалъ революционни движения срещу единия фронтъ на империализма съ неговия шабъ отъ агенти, фашисти патриотари и пр.

„И у насъ се основа „Българска Секция" отъ антиимпериалистическата лига, учреди-телното събрание на която на 7 и 9 т. м. приеха устава и избра управително тѣло. Ц. К. на секцията въ своята заседания, следъ като направи преценка върху положението на балканскитѣ народи и върху империалистическитѣ стремления въ Европа и въ Балканитѣ борбитѣ между голѣмитѣ и малки империалистически дръжави за ново прерѣдѣляне на колониалнитѣ и балкански пазари и потвишава отъ тѣхъ съ тая цѣль войни (примѣръ Франция, Италия, Югославия) и по конкретнитѣ срещу Съветска Русия, въ което важно мѣсто е опредѣлено да заемать балканскитѣ народи, тъ-ствие и всичкитѣ опасности и последствия отъ такава евентуална война — натребление на милиони млади и творящи ръцѣ маси, на нови захвания, пепелища, на нови робства и бедствия, тежки репарации, военни задължения, заеми и пр.

„Българската Секция на българскитѣ граждани, селяни, работни маси и емигранти се нарежда подъ нейното знаме за борба противъ империализма и за национальна независимостъ.

„Българската секция заедно противъ империализма, се бори за национальна независимость на народитѣ въ Балкана и за освобождение имъ отъ тѣмнитѣ политически и социалъ-икономически вериги, наложени имъ съ ви-лъзнюмни договори.

„Българската Секция ще бори за създаването на единственическа балканска федерация на четиридесетъ милиони свободни и трудещи се балкански народи.

„Долу свѣтовния империализмъ!

„Долу империализма на балканскитѣ фашистки правителства!

„Долу национальнотo, политическо-икономическото и политическо робство!

„Долу насилническитѣ Ньойски договори!

„Долу Ньойския договор за робите въ Европа!

„Долу империалистическото О. Н.! Позоръ и прѣзрѣние къмъ всевъзможнитѣ лицемѣрни апостоли на мира — Д-ръ Е. О. Н., за миръ чрезъ черния за правата на човѣка, конгреса на лойлнитѣ малцинства, патриотарски организации и Съюзи — крепители на империализма и потисничеството.

„Долу ръцетѣ отъ СССР!

„Да живѣе Международната Лига за борба противъ империализма и за национальна независимостъ!

„Да живѣе Българската антиимпериалистическа секция за борба противъ балканизма и мировъ империализмъ!

„Да живѣе правото за самоопредѣление на народитѣ!

„Да живѣе свободна и независима Македония!

„Да живѣе свободна и независима Добруджа!

„Да живѣе свободно и независимо Хърватско!

„Да живѣе свободна и независима Черна Гора!

„Да живѣе свободно и независимо Косово и Албания!

„Да живѣе единния фронтъ на социалъ и национальъ освободителнитѣ движения!

„Да живѣе федерацията на балканскитѣ свободни и независими народи!

„Българската Секция против империализма и за независимостъ, призна всички приятели на антиимпериалистическата борба въ гледове и села, всички колективни организации, сингикати, партии и др., които въодушевяватъ отъ сѣщитѣ идеи, да основатъ мѣстни секции и за случая се обратятъ къмъ Ц. К. за сведения и наставления."

Р. Р. Всичко се изпращава адресъ: До Българската Секция за борба противъ империализма и пр. — София.

ст. София, 23 VII. 1930 г.

София—Печатница „Съгласие"

Год. VI София, 7 септемврий 1930 год. Брой 71

Годишен абонамент
За България 80 лв
За странство 160 лв
За Америка 2 дол

Обявления
2 лева кв. см

Брой 2 лева

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонаментите се придружава съ сумата

Адресъ: Д-во „Добруджа" София

Главенъ редакторъ: Д-ръ П. Вичевъ
Телефонъ № 457

ПАМЕТНОТО УТРО ЗА ДОЧА

Четири години отъ убийството му

На 24 августъ 1930 год. по поводъ годишнината отъ убийството на Дочо Михайловъ 26 VIII.1926 год. Софийската Добруджанска младежка група устрои паметно утро въ салона на ниното въ Царибродския квартаръ при III гаражъ. За пръвъ пъ́ть слѣдъ четири години, добруджанци можаха безпрепятствено да отдадатъ своята почитъ къмъ паметта на падналия отъ братски ржка голѣмъ добруджанскиятъ националенъ революционеръ Дочо Михайловъ. Мнозина очакваха и тая годинѣ, както всѣка друга, да нанѣтрятъ заключенъ салонъ на ниното отъ полицията. Четвъртата годишнина на Дочо знаеха е първата, когато софийската добруджанска емиграция безпрепятствено праз́нуваше. Салонътъ бѣ пръ́снатъ нѣмъ отъ стари и млади.

Скромна но богата по съдържание програма бѣ изпълнена.

Утрото бѣ открито съ хоръ и приветствена речь отъ предсѣдателя на младежката конференция, русенски делегатъ *П. Михаиловъ*

Въ́рху значението на Дочо Михайловъ, неговата биография, дейность говори *Д-ръ П. Вичевъ*. Той небѣлѣзи сѫщественото изъ дейностьта на Дочо, като националенъ революционеръ, който апостолски обикаряше и кръстосваше Добруджа, и будеше съзнанието на заробения добруджански народъ безъ разлика на нашия, вѣра и убеждение. Дочо сочеше, кои сѫ истинскитѣ виновници за робството въ лицето на империализма, балканскитѣ правителства, като не токи агенти, румънската сатрапия, българскитѣ чорбаджии; тай изтъкваше опасностьта отъ патриотарството и шовинизма и пропѫ́ждаваше на народа за неговото разбирателство, за което дѣлото на освобождението лежи въ неговитѣ собствени ръце. Мисъ́лта на Дочо бѣ: малкитѣ́ра се предъ всичко на себе си, а после на другитѣ́ освобождението за тѣхното спокойно и сигурно националенъ и социалъ-икономическо развитие. Отъ тукъ Дочо издигаше и трети лозунгъ за съзадаване на единенъ фронтъ между всички национално и социално потисканитѣ народи на свѣта срѣщу общия и най-опасенъ врагъ за правата и свободитѣ на народитѣ по цѣлата земя, Дочо изнесе лозунга и за единенъ фронтъ на експлоатираниятѣ и потисканитѣ народи въ свѣта срѣщу сѫществуващия единенъ фронтъ на империалиститѣ.

Зашото Дочо бѣлѣше единъ срѣдъ народа, събираше и го учеше, той бѣ сливанъ по бинецъ на всички безъ разлика на народность, вѣра и убеждение. Заради това пъ́лъ патриотаритѣ и анексиониститѣ, орѫдиятѣ на политиката за дѣчеми на Добруджа и търгуването съ чести отъ нея, го обвинѣха и тонѣ́ха, до като чрезъ измѣ́на му устроиха засада и когато той бѣше на почивка вдрѣвъ гората, предателъ го прѣдаде, като Юда Христа и го убиха. Прѣдателятъ се прѣдъ сѣвнатата паметь на Дочо нѣма всички да изяснимъ: Дочо умрѣ да знаѣ Дочо и да отправиме общо народно презрение и проклятие къмъ убийцитѣ. (Бурни и несѫмнѣнни ржоплескания непрекъснатата речьта на Д-ръ Вичевъ).

г. А Богдановъ се прекланя отъ името на работническото прѣдъ сѫдлата паметь на убития Дочо Михайловъ, като каза, че Дочо не бѣше само защитникъ на национально потисканитѣ но още и на социалъ потисканитѣ. Той Дочо, подчерта Богдановъ, принадлежи на всички тѣзи сѫщо и на работническото и за това нѣ́ сме тукъ при насъ, да присъединимъ и нашитѣ братски по участь чувства, още и като протестъ срѣщу убийцитѣ — агентитѣ на всѣко потисничество и противъ общия врагъ — фронта на империализма. Нека изтъкна още, че той случай е най добрия поводъ да подчертаеме нашето единство, за единенъ фронтъ, който все повече и повече трѣбва да се осмисля и да тѣгѫ за тържеството на нашата и нашата врайна свобода (Речьта на Богдановъ тоже бѣ изпратена съ бурни ржоплескания).

Слѣдъ това се изтъкнаха декламации отъ младежи и дѣца посвети на тъ силенъ националенъ и социалъ революционенъ характеръ. Декламираха Г. Чолановъ, Ив. Мирчевъ, П. Пандовъ и Ф. Тодоровъ.

Хоръ́тъ изпѣ́ молитвата на Богдановъ, а *Ил. Георгиевъ* слѣдъ́ като благодари за посещението свари утрото.

Слѣдъ обѣдъ́ изверглци и младежи направиха изпѣ́ть надъ Книжево, кѫдѣто прѣ́ кереха до кѫсно вечерьта, когато въ стройни редове тѣ́йки, наширокия прѣзъ Книжево, кѫдѣто бѣ прѣпълнено отъ излѣтници.

Бѣжанско оплюкване

противъ И. К. и в. „Добруджа"

Пишатъ ни отъ Разградско съ молба да ставатъ изрази́ти и на още едно бѣжанско оплюкване.

„Въ бр. 113 на „Добруджа" органа на Ихтиманскиятъ Комитетъ стр 3. е помѣстена статия „Законъ за земитѣ", въ която е казано, че требвало да се подадатъ пеклярации за имотитѣ въ Добруджа до 7 августъ т. г. В. „Добруджа", съ въпросната статия обаче е отъ 10 августъ. Всѣка се, че услугата на И. К. изглѣ́ше не чѣша, нѣ́кои други".

По-нататъкъ ни питатъ „ако такива ли сѫ работитѣ въ тая И. К., нѣ́що претендира да представляваме добруджанскитѣ бѣжанци? Че тая той случи по-скоро на румънитѣ, отколкото на насъ".

Е, че такива сѫ, щомъ продължавате да подкрепвате у ма́ще илюзиита, че ви представляваме. Отдавна сме казали на ратника му се слѣдва, ама не слушате. Но и сѣ́ло и сега. Дръжте протоколи навѣ́ждане противъ И. К., че не ви представляваме, че сметате с ръ́вно докѫ́рнето си отъ него и изпратете прпис до „Св. Добруджа" за публикуване. Тоа е пъ́тъ да се отъ́рвете окончателно за винаги отъ тия паразити надъ добруджанската снага.

Сиръбна вѣсть

Членоветѣ на Командирското Просвѣтно-Благотворително Д-во „Добруджа" известяваме съ дълбока скърбь, че на 18 сѣщ. 19 г. м. чрезъ нощьта падна убитъ нѣ́ засада отъ злодейска ржка заслужилия на Добруджанското освободително дѣло

Никола Георгиевъ

роденъ въ с. Алфатаръ, Силистренско на 28 години

СКЪ́ЛИ ДРУГАРО!

Сѣдмъ дългогодишна борческа дейность изъ добруджанскитѣ полета за свободата на брата робъ ти завѣ́ди днесъ остайнѣ́ни ни безъ брой добри спомени на себестрѫ́ние въ служене за освободителното дѣло.

Миръ на прахъ ти!

Командиръ, 20.VIII.1930 год.

Отъ Д-во „Добруджа" Командиръ

„Новата ера" въ Румъния

Изключение въ закона за Добруджа. Блокъ противъ малцинствата.

Въ тазгодишни въ́ворѣ бѣхѫ изпѣ́ждани натрапенитѣ съ политически средства чорбаджийски генерали и социалъ фашиститѣ отъ ръководството на добруджанската организация съ цѣ́нката на власть на националенъ шовиниститѣ въ Румъния. Основа пѣкъ въ Шумнишкия конгресъ на Манъ Михаилови за настѫ́плението нова ера въ Добруджа. Подведоха и изворитѣ́ на нѣ́ненитѣ делегати и телеграфически позвраниха Манъ.

На нина много и националенъ шовиниститѣ се проявяха топкова жестоки, колкото и по-бе́рентѣ и по-голѣми лѫ́жци, отколкото последнитѣ. Но румънитѣ́ прецѣ́нени, макаръ да поняма́ха тоа на своето подмолѣ́ство, продължаваха дворѣ́кувать съ румънската власть въ средствата за обезтравянето и ограбването на добруджанскитѣ българи. Националенъ шовиниститѣ си пѣ́кать въ сурата, а тѣ́ благодарятъ за Божиятъ росицѣ.

Протѫ́ждия свѣта съ вонѣ́нето на сѣ́ковестритѣ, а тѣ́ продължаватъ да си стоятъ непокѣ́тнати. Сюрпрѫ́з си сѣ́на отъ радость, че Манъ-Михаилови обѣщаха да изключатъ́ чесна за организациятѣ на Добруджа. Подвѣ́рнаха имъ едно изключение за възстановяване на срока за декларирани не на имотитѣ́. Ама нѣ́що не е оставено за декларирани, а изтѣ́ кнотѣ не се врѫ́щатъ. Всичко е ограбено и днесъ ощѣ агрономи, цинцари, бирници, пиварни и др. продължаватъ да грабятъ слабата ремоста на добруджанци. Убийствата на българи и турци не прѣстоятъ.

Срѣщу влаги́нитѣ и заблудитѣ, които чорбаджийскитѣ генерали сѣ́тъ. М-ръ Михаилови е заявилъ на румънската прса:

„Обвиняватъ, че румънското правителство било повлияно отъ българитѣ. Нѣ́ма се знае, че сегашното правителство е изхвено отъ българитѣ и турцитѣ́ много по вече тритѣ́ни отколкото всички предшедстви.

Изъ страната на сълзитѣ

(Пишатъ ни отъ Добруджа)

Ситуацията в [illegible] врести на младежи [illegible] и сила. Ранкъ́тъ на тероръ надъ население[illegible] особенно селата се засилва. Бирницитѣ усилено се събираятъ данцитѣ. Ли́кварнитѣ добиратъ кенбиритѣ, прецѣ́нятъ добитъ́ и покѫ́щнинитѣ на селянитѣ. Подъ слабата ремоста нѣ́ма сѣ́ние, които, следъ като имъ е изтеклото всичко продадено, сѫ́ останали съ кѫ́рвав залци нѣ́сонно зелѣ. Гладъ́тъ трепи предъ врѣ́ватѣ́ на нѣ́ородитѣ. Добруджа. Забѣлѣзва се едно движение за мобилизиране и [illegible] на войски, нѣ́мъ. Безрабо́ти. Говори се усилено за предстоящѣ війна. Добруджанци сѣ́нѣйки си війната отъ 1915 - 1916 год. и при общото обединение и ладъ, които царятъ сѫ въ ужасъ предъ утрѣшния денъ.

Тенденциитѣ нѣ́мъ диктатура се вчѣ всѣ очевидни. И самото румънско население и интелигенция сѫ въ тревогъ. За нѣ́кого нѣ́ма сигурность. Нѣ́що чесвѣ́що се реалнѣ́ нѣ́дъ добруджанци. Пѫ́ша участь ни готвятъ империалиститѣ. Не учение, но куражъ трѣбва и всички да се готовимъ за великата борба за събирание на румънската олигархия за да ни всѣ́ване свободата си.

Зеки Ормановъ

ѫ́шъ повелителя, в [illegible] ститѣ македонци се установяхѫ́ като чули за нѣ́що [illegible] нѣ́ние предвидено въ закона [illegible] попрѣ́ка"

Днесъ румънското правителство взема инициативата за обединение близъ отъ Румъния, Гърция, Югославия, Полша и Чехословакия противъ малцинствата.

Ето новата ера, тъй шумно и отъ тъй високо обявена отъ ръководството на добруджанската организация. И последнитѣ вѫ́ждащи въ полицейския кариеръ, трѣбва да се отъ́рватъ отъ него и да го прѣ́ратъ, защото той сѣ́ лѫ́жи и шарлатани изрѫ́ди дѣлото на румънската сатрапия. Нѣ́какви подкрепи не бива да му се дава. Нека се разлѣ́ни подъ собственитѣ си трѣ́ова и прѣстѫ́пления.

Четете в-къ „Свободна Добруджа"

ПРОТИВЪ ИМПЕРИАЛИЗМА

(Изъ живота на бълг. секция противъ империализма и въ национална независимость)

До конгреса на Македонската младежъ състоялъ се на 24 августъ 1930 г. Секцията е отправила следното писмо:

„Българската секция отъ Международната лига за борба противъ империализма и за национална независимость, се ползува отъ случая да поздрави VI конгресъ на македонската младежъ въ емиграция и като му пожелава плодотворна дейность, за свободата на заробения македонски народъ, спира вниманието на конгреса върху следнитѣ крупни международни фактори, като виновници за национ. робство и политико-икономическото робство на македонския и балканскитѣ народи:

1. „Империалиститѣ на голѣмитѣ държави и на балканскитѣ правителства е политическа и икономическа система, която съ Версайскитѣ и други договори, следъ световната война се закрепи и налоги малъ народитѣ, особено на балканскитѣ, решили на диктатура и тероръ, ограбване труда на дребнитѣ и слаби икономически съществувания, унищожава ги и подпомага на банкерския и финансовъ капиталъ, дори съ средствата на индивидуални и масови убийства. Македонскиятъ народъ въ Македония и въ емиграция, изпитватъ най-жестоко правителствата на империалистическата система до степень на него-вото отричане и окончателно намиране отъ картата на Балканитѣ.

2. Балканскитѣ правителства сѫ фактически проводници на тоя мировъ и не зарозирали се доколкото империализмъ, раздуватъ шовинизма сѣтѣ национ. антагонизмъ противо на единствѣ бити и социал. икономически условия за всички балкански народи и насѫрчаватъ тѣхнато самоизтребление. Нѣ на нивелъ сборъ, че въ по-вдружение на тия заострение въ отношенията между тѣхъ, голѣмитѣ и силно развити индустриално и финансово империалистически държави, като Англия, Франция и Италия, на-вѣрятъ своето икономическо финансово и политическо господство надъ Балканитѣ;

3. „О. Н. всегда е създадено изключително за подкрѣпване на режима следъ войната и на Версайскитѣ договорни постановления за фактическо робство, очевидно и единъ органъ на империализма. Погубно е задоволително за потисниятѣ народи, да подръжатъ у себе си илюзията за нѣкакво подобрение чрезъ О. Н. въ тѣхната национална, социалъ-икономическа и политическа участъ. Чрезъ него се изразява потисниятъ единенъ фронтъ на всички голѣми и малки заробители за организирано национ. и политическо потисничество върху свободнитѣ правата и за социалъ-икономическо ограбване на трудящитѣ се мирни балкански народи, включительно и македонския народъ. Логически следва, че последнитѣ конти се борятъ за извоюване на свободата, права и независимость нѣмалъ мѣсто въ тоя фронтъ, а напротивъ по-вече-то на борбата си, тѣ трѣбва да бидатъ не антипода. Но единовременно, борящитѣ се заробени народи стоящи разпокѣсани, улесняватъ задачата на потисничество и всѣка тѣхна съпротива дава възможность за нейного слоняване по-най жестокъ начинъ.

4. „Лицемѣрнитѣ голѣмитѣ противоречия въ лагера на империалиститѣ, тѣ успѣваватъ наивнитѣ признано и временно да ги приглаждатъ, за да подръжатъ и засилватъ срѣдствата за слоняване на всѣка революционна движение на борещитѣ се народи — съ много по голѣмъ резонъ съ налага на потисниятъ национ. и социал. народи стоящи разпокѣсани, улесняватъ задачата на потисничество и всѣка тѣхна съпротива дава възможность за нейного слоняване по-най жестокъ начинъ.

4. „Лицемѣрнитѣ голѣмитѣ противоречия въ лагера на империалиститѣ, тѣ успѣваватъ наивнитѣ признано и временно да ги приглаждатъ, за да подръжатъ и засилватъ срѣдствата за слоняване на всѣка революционна движение на борещитѣ се народи — съ много по голѣмъ резонъ се налага на потисниятъ национ. и социал. народи стоящи разпокѣсани, улесняватъ задачата на потисничество и всѣка тѣхна съпротива дава възможность за нейного слоняване по-най жестокъ начинъ.

5. „При отчитане на международното положение, особено по национ. проблеми не може да се мине незабелѣзанъ историческия фактъ, че въ съ времемения Русия е разрушенъ сравнително най-добре национ. въпросъ, че тя единственно се бори днесъ противъ потисническитѣ Версайски договори и че тя е онова под-ирала всички движения на народитѣ въ свѣта и за извоюване на тѣхната независимость;

6. „Българската Секция отъ Между Лига за борба противъ империализма и за национална независимость отправя горѣщи апели, особено къмъ борчасъ-ката македонска младежъ, когато пѣти съ духа на Ботева, Левски, Каравелова и Гоце Дѣлчева, да се нареди по историческо предназначение въ единния фронтъ за федерирането на всички борчески национ. революционни елементи, и въ унисонъ съ другитѣ национ. революционна и социалъ-революционна младежъ, да поведе борбата въ правия историческия пѣтъ за сѫществяване верности на всѣко национ. политическо и социално робство.

„Да живѣе Свободна и Независима Македония!

„Да живѣе Федерацията на балканскитѣ свободни народи!

„Да живѣе борческата македонска революционна младежъ!

„Да живѣе Българската Секция отъ Лигата за борба противъ империализмъ и за национална независимость

Председатель *Д-ръ П. Вачев*
и секретарь *Т. Павловъ*.

Тоя поздравително писмо на Българската Секция противъ империализма, не бѣ прочетено. Председателствуващитѣ конгреса счете за нужно само да съобщи, че е получило поздравително писмо отъ Секцията за борба противъ империализма, но понеже изложението на нѣмото било за принципиально противоречие съ разбирането на бюрото, за това не го чете.

Излишни сѫ излишни. Но-вината дълбоко убеждение обичаемъ, че македонската младежъ неминуемо, макаръ и по-бъ-ло ще свърши тамъ, къдато историческия ходъ на събитията водятъ. А той ходъ е влиянъ въ общъ фронтъ на всички потисниятъ национ. социал. икономически и политически народи въ Балканитѣ и въ сѣтѣ за съборене фронта на общия врагъ — империалиститѣ — виновниитѣ на всѣкакъвъ робство до зенитѣ глинъ кото самоще може да се изгради пълната национ. и политико-икономическа независимость на народитѣ.

„Добруджанско Знаме" органъ на Д. М. С. бр. 37 излѣзе на 15 IX т. г. съ подробни сведения за или-денската конференция и нейнитѣ решения.

За Балканска федерация

и противъ войната

Въпросътъ за балканската федерация се поставя и отъ буржоазни идеологи. Въ София се отвори нѣмска женска школа на Лигата за миръ и свобода. Говорили сѫ много стари и млади. Говорили и Д-ръ Петковъ и Кавилъ Драев-ду „Балканската федерация". Първа заявя, че тая идея не-била чужда на нѣсъ и още преди освобождението нашитѣ воюви като Ботевъ, Л. Каравеловъ и др. сѫ работили за нея. Сжалчитѣ нѣма още, че тая федерация щѣла да се-по-стигна, когато се дадели културни правѣ на македонци, до-бруджанци, гранчйци и др.

Очевидно, сжалчитѣ се-ваи-ва малко профанически по-на-терната, ново третира, Федерация само съ културни-пра-ва не-стига. Такива малко-нѣ-то нѣжда нѣма, но икономически и политически свободи за народитѣ нѣма. Тоя е-дна държавна форма, която изра-зява едни по-другиусловия на-свободни политически прови, защото тоя е демократическо съединение на народи, а не-на правителства и интелектюали, които се-нѣма отъ Мирмо-ковичъ, Вениселосъ и т. н. То-ва трѣбва да се знае. Балкан-ска федерация ще-ние-сено-тоеше, когато заробенитѣ на-роди на Балканитѣ изоюватъ-първо своитѣ крайни свободи до-пълно политическо и ико-номическо освобождение. Дру-гото е демагогия и профане-ция съ идеята за Балканска федерация.

Французойката Кавилъ Дра-ев по-правилно изрази тая-нова. Тя-каза че федерация-не-може да-ние, до-като-съществува шовинизмъ, кър-вави-насилия-въ-ръ-свобо-дитѣ-на-балканскитѣ-на-роди, тайни-договори, дикта-тури, ограничение-на-мисъльта-и-хилядя-политически-затвор-ници-и-пр. Не-може-да-по-ни-кажатъ-за-федерация-они-, които-съ-тъ-ръничачъ-на-тая-ка-ква-политика-на-империализма-и-кого-готвятъ-нова-война.

Аплаудиранета Г-ца Вудманъ съ-единъ-увлекателенъ-единъ-направи-нѣколко-по-статецки-на-факти-за-говорящата-се-война. Духъ-за-война-се-по-дърка-и-отъ-побѣдителитѣ-отъ-побѣдения-въ-всички-провия-на-народитѣ, дори-въ-училищата-и-въ-разнитѣ-спортни-организации. Тя-обвини-трудовата-по-вность-за-единъ-родъ-мили-таризъмъ. Дългъ-на-майки-ѣ-и-жениитѣ-е-да-възпитаватъ-дека-та-си-противъ-войната, съ-кое-то-ще-допринесатъ-много-за-прогреса-и-мирното-развитие-на-човѣчество-то-и-пр.

Честуването на Доча въ Парагвай

(Специално кореспонденция)

„Него убиха, но-въ-ро-ну-жнѣ".

Добруджанци въ Парагвай на 26 VIII 1930 год., отпразнуваха четири годишнината отъ убийството на Доча и на-чи-ти другари, отъ изверитѣ-на-ро-дателитѣ на нашето движение.

Спомняме си-ние, какъ-то неуморно бродеше Добруджа апостолъ и последователъ-на Ботевъ, Левски и Каравелова сочеще на отруденото-турско и българско население въ Добруджа, кои-сѫ-неговата арагова и душманъ и-на-ро-дъ-на-го обичаше и-по-слушаше, за-де-чуе-неговитѣ-сло-ви, които-се-разнасяли-отъ-уста-на-уста-между-турци-и-бъ-гари. Той-изразяше-чорбаджи-и-предателитѣ, но-и-заго-ворѣ-къ-си-нѣдѣчи-тѣхните-гре-хи-отъ-които-бѣше-и-гонѣ-ѣ. Той-знаеше, че-ще-бѫде-убитъ-но-смѣрката-не-го-плашеше.

Преди 1925 г. социалъ-пре-дателитѣ—агенти-въ-нашето-движение-му-приписваха-мръ-тѣлна, какъ-нѣкъде-оше-тогда-да-ликвидиратъ-съ-него. Тръ-нѣше-да-бѫде-сѫденъ-и-вмѣ-ленъ-въ-затвора-и-окованъ-въ-вериги, отъ-онѣ, които-при-чинѣвяваятъ-Кловачкия-и-ка-тъ-прокурорски-салзи, за-да-прикриватъ-своитѣ-мръсни-цѣ-ли. Затвора-не-го-уплашо. Съ-ли-лизанетъ-си, той-съ-своитѣ-вѣрни-другари-тамнина-нанѣ-въ-Добруджа, да-продъ-лжѣлото, за-ново-дѣло-кѣ-то-ще-слуми-до-краи-на-ни-ката-си.

Причакванъ-на-границата-отъ-търгашитѣ-на-В. Д. Р. О. то-бѣше-убитъ. Но-духъ-му-остана-въ-сърцата-на-отрудения-и-угнетенъ-добруджански-народъ-пов-знането-му, изхвана-го-по-високо-и-продължи-пѫтя, който-сочеше-Доча-и-другаритѣ-му.

Ние-добруджанци-въ-Парагвай, въ-тоя-день, подаваме-на-колѣна-предъ-паметта-на-на-шѣлитѣ-герои-и-си-спомняме-зчвата-имъ. Даваме-честна-дума-че-ще-продължимъ-дѣлото-на-Доча, а-проклетии-изпрашени-на-злодеитѣ-и-предателитѣ.

Дочовия-духъ-ще-живѣе-въ-нашитѣ-сърца-и-сърцата-на-всички-поробени-и-океопрес-вани-балкански-народи. Да-живѣе-дѣлото-на-Доча-и-го-ровитѣ-последователи.

Парагвай 26-VIII 930 г.

За добруджанци *Ирумов*

Черната Сѫнка

Господинъ Бай Ангелъ

Господинъ Бай Ангелъ, кой-то-стои-най-достойно-на-чело-на-добруджанското-семейство-въ-България-отъ-Бабадъгския-конгресъ-до-сега. Господинъ Бай Ангелъ-тукъ-се-показвай, като-че-ли-и-нѣнѣго-се-не-сѫщества-да-поѣрвѣ-бѣлия-търъ-лю-бѣрнѣ-да-не-даде-интервю, съ-риска-дори-да-нѣруши-удо-волствието, което-изпитваше, лежейки-на-плажа-край-морето, бѣло-много-хубава, зелѣнѣ-работа. Тъй-като-лежащъ-не-пѣсъка-и-тѣ-се-доспива. Вне-тамъ-отъ-дъ-лбокия-пропѣ-ция-и-особено-отъ-Дени-Ор-ния-незнаете, какво-нѣщо-е-тъй-плажъ, а-да-лежащъ-на-него, то-е-все-едно-да-се-на-кирашъ-въ-Рая. Лежащъ-тъй-голъ-голѣнчичъ-и-гледашъ-чешитъ-чешитъ, зубени-Евини-тѣла. По-дяволитѣ-ти-султанскитѣ-хареми. Ама-да-не-се-налъжете-да-помислите-за-по-тарешкия-рай, който-ние-по-знаваме! Свѣжъ-тъй-да-не-мислите! То-прилича-тъй-като-...-не-сте-ли-виждали-празъ-голѣмитѣ-горещини, какъ-биволи-ѣ-се-плъскатъ-въ-благото-и-да-дѣ-ни-стане-хлад-но-не-всѣкадѣ, тому-се-въ-ралатъ. Ей-такова-приблизи-телно-нѣщо-е-плажа-за-го-рата. Ама-моля-ви-се, да-не-го-вземете-за-осърбление. Моля-ви-се, извинявайте-се-Аз-само-исѫдъ-да-направя-едно-срав-нение, за-да-ви-е-ясно-що-е-плажъ, защото-като-жителѣ-въ-Дели-Орменъ-по-цѣлъ-денъ-си-губите-времето-по-пивнитѣ, сигурно-не-ви-идва-на-умъ-не-и-плажъ-нѣма-на-тоя-свѣтъ. Та-думата-ми-ни-е-да-сѫдите, че-и-Господинъ Бай Ангелъ-се-търкаля-като-биволъ. Господинъ-опазилъ-не-е-отъ-такова-набѣдена-огнище-нитѣ-мисъль.

И-тъй, Господинъ Бай Ангелъ-се-обърна, легна-гърбомъ-и-помисли-да-погледне-къмъ-морето, ама-изведнѣ-му-попречи. Въ-дъ-лъ-на-жителѣ-го-дини, и-слънцето-го-удари-въ-очитѣ, сѣтѣнинатѣ-го-ослѣпи-и-той-мъ-ръ-лѣ-но-се-прѣмѣ-ка-на-дѣсната-страна. На-дѣсната-не-можеше, защото-не-знаѣ-кой-му-бѣ-казалъ, че-трѣбва-да-пази-сърцето-си.

— Какво-ново-шени-кмета, Господинъ Бай Ангелъ, най-достойния-основалъ-водачъ-на-добруджанското-семейство-ще-отъ-Бабадъгския-конгресъ?

— Господинъ Бай Ангелъ-се-поповдигна, погледна-чо-вѣка-който-го-пита, и-като-разбра, че-не-е-нѣкой-зъ-ръ-пинъ-и-съ-дебели-бръзди-по-челото-добруджанецъ, който-е-дошалъ-да-се-оплаква, че-бан-дити-го-грабятъ, че-коне-не-му-дигатъ, че-шѣли-да-го-отвлекатъ-или-да-иска-помощъ-да-назови-децата-си. Господинъ Бай Ангелъ-се-поизкашли-като-прилича-на-човѣкъ, който-дост-яно-стои-на-чело-на-добруджанското-семейство, седна-на-дюшмета-си-и-гледайки-въ-кана-добре-сложена-дюша, която-макаръ-въ-банкин-но-стоящъ, но-съблазнителнитѣ-й-форми-добрѣ-се-очертаваха, позасѣ-се, поизкашли-се-още-веднажъ, доби-настроение-и-поди:

— Чи-какво-ди-ви-кажа. Ние-очакваме-много-нѣщо-отъ-кабинета-Манiу...

— Струва-ни-се, че-вие-го-поздравяте...

— Е-да-..., обаче-по-всичко-изглежда, че-неговото-ръко-водство-се-удави-въ-ронъ-сиятъ-действителность (гукъ-при-думата-удави, Господинъ Бай Ангелъ-се-поотвѣсти-по-нанадъ-отъ-морето, защото-си-спомни, че-неговата-задна-по-вѣчния-календаръ-показвала, че-ще-загине-или-отъ-задавяне, или-отъ-лоши-ка-чества-въ-сърцето, или-отъ-водъ.

— По-сенестра-въ-Добруджа, какво-е-вашето-мѣрене-на-мнение?

— Българското-правителство-прави-всичко-възможно-пред-вижитѣ-сили. Нашия-и-ръ-ни-външнитѣ-работи, не-забе-вайте, че-въ-съмъ-чиновникъ-по-недостатъка-на-Вѣ-...-и-свое, единъ-денъ, ...-ти-пиеме-кафето-съ-...-ей-тъй-бизъбиме, ни-...-за, че-щомъ-се-вѣрне-Мир-нешко, въпросъ-за-сенестъ-ще-се-разреши.

— Сега-кѫде-е-г-нъ-Мир-нешко?

— И-той-е-не-нѣкой-плажъ-като-мене, да-си-почива-слѣдъ-тежка-работа. Не-може-знаете-Вѣрдъ-нѣто-по-голѣмата-ка-та-въ-кабинетитѣ, макаръ-и-да-е-сѣнка, нѣчно-се-работи. Ние-сме-легнали-и-войдали

По преститѣ въ Добруджа

Получиме отъ Добруджа следния позивъ къмъ Добруджанския народъ и къмъ общественото мнение въ Румъния, България и Европа, по поводъ ареститѣ на добруджанскитѣ национални революционери Вълбановъ, Гинчевъ и др.

„На 19 г. м. румънската сигурщина арестува настоящия адвокатъ Д. Вълбановъ, студентитѣ Д. Гинчевъ, Д. Калинкова и др. — всичко на брой, спорѣдъ вестницитѣ, около 28 души, обвинени единодушно въ „болшевизъмъ" и „български предвидизъмъ", очевидно съ цѣлта дѣлъ да отправяме инквизиционнитѣ мѣрки, упражнявани надъ арестованите, да създаде настроения, за нови нетъпления надъ мирното и трудолюбиво население въ Добруджа и да сѣе нови диверсии предъ общественото мнение.

„Отъ арестуването на въпросните лица, освенъ за Д. Вълбановъ и Д. Калинкова, на никой другъ отъ останалитѣ не се съобщава имената. По дадения знакъ прасета престана да дава, кваното и да било сведения. Тия скрити действия показватъ, че се крие отъ обществото сѣдбата на тия лица, които терора и адскитѣ мѣки, на който сѣ били подложени и за какъвто румънската сигурщина е способна.

„Добруджанци трѣбва да бѣдатъ на шрекъ и да дѣржатъ кметка за сѣдбата на своитѣ водачи.

„Властите прави диверсии, като такъвъ арестуванитѣ за „български предвидизъмъ" отъ В. Д. Р. О., а българскитѣ чорбаджии около а къ „Единство", които сѣ агенти на сигурщината се кланятъ съцѣ времемно кръвтѣ на разбойническата организация В. Д. Р. О., която организаци се грижи и преследва отъ добруджанското население. Тѣ сѣ проводницитѣ на шовинизма и внесоизмъ и едновременно отвнъ на простѣлнатата румънска власть и бинери, за да грабятъ, потисканъ и убиватъ добруджанци, спомагатъ на тяхното обединяване, демаги-нализация и асимилация. Тѣ предадоха най сатне на сигурщината истинскитѣ национални революционери и зпорадстватъ, евентайнъ отворитъ фронтъ, очевидно разбирателство съ румънската сигурщина, срещу национѣлъ революционното добруджанско освободително движение". (Четете органа на българскитѣ чорбаджии — „единство" а „Единство" брой 210 отъ 28 августъ т. г.).

„Д. Р. О. е имал национѣлъ революционна организация, организация на сѣмия добруджански народъ, безъ разлика на нации, вѣра и убеждения. Тя имаше нищо общо съ българския предвидизъмъ. Тя е изпратила на добруджанскитѣ национѣлъ революционери и зпорадстватъ, евентайнъ отворитъ фронтъ, очевидно разбирателство съ румънската сигурщина, срещу национѣлъ революционното добруджанско освободително движение". (Четете органа на българскитѣ чорбаджии — „единство" а „Единство" брой 210 отъ 28 августъ т. г.).

„Д. Р. О. е имал национѣлъ революционна организация, организация на сѣмия добруджански народъ, безъ разлика на нации, вѣра и убеждения. Тя имаше нищо общо съ българския предвидизъмъ. Тя е изпратила на добруджанскитѣ национѣлъ революционери и зпорадстватъ, за съюзъ на потисканитѣ на Балканитѣ и въ свѣта народи — сѣ против наши — на Д. Р. О.

„Фронтъть отъ съюза на румънската буржуазна власть и бинери — недвижци съ българскитѣ чорбаджии, известни въ историята предатели на народа предъ султанската власть, е ясно очертанъ съ регистрираното предателство предъ сигурщината и съ тѣмъ-то заговорство, всѣто на широко се разлива въ колонитѣ на чорбаджийския и „Единство".

„Запалившитѣ народни предатели и изменници и въпреки вашето злорадство и предателство добруджанския народъ смѣло крачи по пѣтя на революционната борба, водно съ другитѣ потиснати народи, за извоюване на свободна политическа свобода и независимость."

„Нѣма добруджанския отрудень, ограбенъ, изнасилванъ и набиванъ народъ види истинския ликъ на чорбаджиитѣ — изменници и предатели, да имъ отправи своето мясово прекрение, защото въпреки тѣхъ ще извоюваме свободата си"

„Ние призоваваме добруджанския народъ на борба против румънската финансова, полицейска и политическа сатрапия

„Презрение къмъ народнитѣ предатели и изменници.

„Ние призоваваме обществото мнение въ Румъния, България и въ Европа въ защита на борцитѣ за народни свободи

„Да живѣе Д. Р. О!

„Да живѣятъ арестуванитѣ млѣчници — доблестнитѣ наши борци за народнитѣ ни свободи!

„Да живѣе федерацията на балканскитѣ трудещи народи"

Добруджа!

29. Августъ 1930 г.

Отъ Ц. К. на „Д. Р. О"

В. „Св. Добруджа" е единственъ вѣренъ изразитель на национѣлъ освободителното добруджанско движение.

Покрайнетѣ го Внесете си абонамента! Подкрепете фонда „Св. Добруджа"

Единъ боленъ въпросъ

Съ закона за селско-стопанското настаняване на бежанцитѣ се постави едно ограничения за отемляване на сѣмя часть бежанци, които лишени отъ възможността да получатъ по нѣколко декара земя единъ гражданска часть бежанци. Спорѣдъ закона се отемляватъ само онѣ бежанци, които сѣ емигрирали заедно съ семейната си до Декемврий 1926 год., а отъ тогава и до днесъ притокътъ на бежанцитѣ не е престалъ. Той не ще престане и утре, защото рѣжнитѣ на национѣлнотопотисничество въ заробенитѣ области е непосилнинъ, — е изтрѣвно-насилнически.

Държавата счита, че изпълнила дѣлгътъ си къмъ бежанцитѣ, нѣто що-то дала чести отъ гнѣзъ, а за тия нещастници които сега пристигатъ сѣмя рамение, като се изнинва, че рѣжетѣ и сѣ изръзани отъ договора за бежанския законъ.

Това обстоятелство хвърля въ страшно безпочайство, мизерия и тревога тези нови нещастници, които сѣ вече кипяли и които при сушувещата стопанска криза, просто сѣ обречени на гладна смъртъ.

Необходимо е да се поведе борба за изменение закона въ смисълъ да се получатъ отъ него и новопристигащитѣ както и гражданитѣ бежанци.

Нашитѣ организации имаятъ въ настоящия моментъ, като първа задача да поведатъ борбата за разрешението и на тоя боленъ въпросъ.

Трѣбва да се разбере, че не сѣ ограниченитѣ, които ще спрятъ бежанския потокъ, за щото не сѣ 30 — 40 декара земя, които евентуално ще по-лучи бежанца, които го изпратъ да напусна родни огнища и непосилнинъ режимъ въ гнѣзъ. Онѣ, които претендиратъ, че имаятъ нѣкакви права надъ това население и сѣзадатъ ограничения за настаняване на бежанцитѣ задъ нѣкакви „патриотични" съображения — за да сѣ „задържали" по местата си — сѣ дѣлъжни да гарантиратъ що-то дѣ сѣ щастливитѣ на тия жертви на насилническата политика, както и тѣ — „патриотитѣ" — често подпомагатъ.

Не сѣ ни годни да спортъ-тоне, нѣма престанатъ да се ебратъ съ нещастното на хиляди хора.

По тоя въпросъ ще се по-вернемъ.

Четете в-къ „Свободна Добруджа"

Конференцията на Д. М. С.

Както и трѣбваше да се очаква, третата годишна конференция на Д. М. С. изпѣква блѣсково.

На позивътъ на Ц. У. К. на Съюза сѣ отозвахъ почти всички сѣществуващи младежки групи и ядра, въ най важнитѣ бѣжански центрове: Русе, Варна, Шуменско, Ново Пазарско, Провадия, Плевдивъ, Бургасъ и София. Тридесетъ и двѣ делегати три-сѣмя сѣ изтрисности и любовь разглеждане положението, въ което сѣ намира Съюза, както и задачитѣ, които предстоятъ на добруджанската младежь и пѣтищата по които тия задачи ще бѣдатъ реализирани

Делегатитѣ отъ младежката конференция

Онѣ, които бѣхе свидетели на зрѣлитѣ обсъждения и високитѣ духъ, които владеѣхе въ конференцията, за дълго ще запазятъ въ душитѣ си спомѣнъть отъ тридневнитѣ нейни заседания и ще отнесатъ съ себе си горещата любовь къмъ добруджанската младежь и дълбоко презрѣние къмъ онѣ, които, годни повѣрѣръ, сѣ нѣмчатъ да сѣатъ заблуждения около добр. младежко движение.

— „Колко съжалѣвамъ, че сме тѣрпели до сега да бѣдемъ заблуждавани отъ разни демагоги въ нашето движение" — изказваха онѣ, които за пръвъ пѣтъ бѣхе дошли въ нашитѣ сѣдове и искаха да видятъ съ очитѣ си, да чуятъ съ ушитѣ си, какво представлява Д. М. С.

А такъвъ не липсваха.

Между тѣхъ бѣше и подпредсѣдателя на Русенската младежка група „Св. Кирилъ" при Д-во „Добруджа" Иванъ Маневъ. И тѣ имаха право. Това не бѣ конференция на резонъори и политически вкробати, нѣто сборище за хуманни, а една школа, въ която национѣлнитѣ въпросъ сѣ очистенъ отъ разни търговски сметки; бѣше поставенъ на зрѣло разглеждане

А това не може да не фрапира, да не привлѣче чиститѣ души на младежьта

Тукъ на кратко ще опишемъ хода на конференцията

Тъй като всички делегати бѣхе пристигнали на 23 сутрѣнта, то следъ обѣдъ въ часа 2 конференцията сѣ откри.

Почета се паметта на всички загинали прѣзъ годината съюзни членове и тѣх на падналитѣ въ Богдановскитѣ и други сѣбития жертви, следъ които отъ името на Ц. У. К. Ив. Георгиевъ даде обстоенъ отчетъ за политическата и организационна дейность на Съюза, като се спрѣ обстойно на неговата идеовогия, като борческа национѣлна организация и изхождайки отъ нея разяснъ различитѣ, които сѣ се проявяваха прѣзъ годината въ процеса на проявяване тактиката на взаимодействието. Отчета бѣше изпратенъ съ бурни одобрения.

Следъ това секретаря на Съюза П. Тютюнджиевъ прочете финансовия отчетъ, отъ който се вижда, че за близо 20 месеца Съюза е ималъ 49,691 л. приходъ и 47,822 лв. разходъ.

Отъ името на контролитѣ и сѣ К. Обретеновъ даде отчетъ, въ който се посочваха известни грѣшки и дефекти допуснати отъ Ц. У. К., главно по списанието на съюзния органъ „Добруджанско Знамѣ" който не е билъ достатъчно разнообразенъ.

Конференцията бѣше поздравена отъ студента Ив. Русевъ, предсѣдатель на студентското добруджанско Д-во „Роденъ Край", който поднесѣйки поздравитѣ на академическата добруджанска младежь заяви, че то е билъ винаги на страната на Д. М. С. и ще сѣ остане такъвъ дадайки своята цѣнна подкрѣпа въ борбитѣ за свободата на добруджанския народъ.

Стенѣка обстойни разяснения по отчета, отъ които проличи тримѣтѣ на всички да се нѣмѣратъ начини и сѣдства що то Д.М.С., неотстъпвайки отъ своитѣ здрави идейни позиции, да се разрастне до степень на масова организация на добруджанската народна младежь.

Въ недѣля на 24. делегатитѣ участваха въ възпоменателно то утро за Дочо Михайловъ, както и въ устроения изпитъ за който ваеане сведения на друго мѣсто въ нас.

Въ понедѣлника 25 VIII. продължиха заседанията

Отъ името на Лигата за борба съ империализма и за национѣлна независимость, Д-ръ Вичевъ поднесе поздрави

Почети бѣхе **една декларация** за изменѣнѣ полицаи подчинѣнѣ и тактическата на Д. М. С. **революции** по отчета на Ц. У. К., протѣкъ всичката отдаленостъ, протѣкъ тепъра на Добруджа и специѣлно последнитѣ арести и конфискациятѣ на „Народна Дума"

Следъ обѣда Д-ръ Л. Вичевъ чете реферать върху темата: „Добруджанския въпросъ въ ней-последнитѣ му фази и дрязко съ дневнитѣ вътрешни и международни положения" Рефератъть изнесе много тъмни въпроси и освѣли фронтѣ въ нашинѣлъ революционното движение. По него сѣ-вѣ разисквания и сѣ сѣ-вѣ резолюции.

На вторника 26 се разглеждаха доклада на Ц. У. К. по организационното устройство на съюза и преустроенитѣ организационни просвѣтни и политически задачи, и сѣ уточняха всичкитѣ за конкретно то приложение на решенията на конференцията

Избра сѣ новъ Централенъ Комитетъ въ сѣставъ: Ив. Георгиевъ, Попов, Тютюн

организация т. е. трѣбва да приемаемъ правата на всѣкого да бѣдъ той и румънски министръ. После, нѣма сѣ стремимъ въ рѣмнитѣ на мирнитѣ договори да извоюваме нашитѣ свободи. Тукъ добре сѣ знаемъ, че дѣнъ сѣ обърна, а Господинъ Бай Ангела сѣ малко по-спутнъ, но, и най-сетнѣ трѣбва да знаетъ, че добруджанската емиграция е преплѣнена съ вѣра, че вѣното, на което сѣ-чуни, ще сѣ увѣнчае съ успѣхъ и че добруджанското не сѣ-вѣнно ще получи своитѣ свободи. Нашата задача до сега сѣ е ограничавала, да сѣ изръзъ-вамъ мирнитѣ договори, но понеже нашитѣ искания не сѣ изпълняватъ, нѣмъ вече ре-шение...

— Да правите революция?

— Не, нѣмъ може да помислите такъвъ конспиративна

Ние изнесохме позитѣ за решения на договорѣтѣ и

Разговорътъ, като чу тия страшни думи—решения на договорѣтѣ, следъ поѣвлостьта на Господинъ Бай Ангела къмъ свещѣтѣ договори, се уплѣши, но като голѣма сензация за добруджанци, записа в точно въ кариѣтѣ си и отъ-рна бѣрзо въ решенията да е предадде въ вестника, убѣдѣнъ, че тая сензация ще предизвика голѣмо движение въ-рѣдъ побѣдителитѣ, вѣрвъ О. Н., що уплѣши Мирковско. Дъ-мнѣда, и може би и Бриана и тѣ щѣтъ не щатъ, ще изтрѣтятъ на Господина Бай Ангела свободата

Топлѣ Гинчъ, който поздравяваше Господина Бай Ангела не всѣмда, анинъ единствения слѣдъ него при прѣдъ-ръждъ-ването на Кардѣмата поведгна се не единъ сѣ кръвъ и ви-ско изнесе

— Тъй е! Тъ-нѣта. Нѣма Европа да чуе, че ние повечѣ нѣмъ да сѣ изправи, и се объ-ра — тъй ли е Бай Ангела?

Господинъ Бай Ангелъ прѣ-дъ-лъ-ни да гледа добре сложѣ-ната предъ него дѣма и сѣ уверѣ въ сладки чувствувания, спомнѣйки сѣ-ниди години. Добруджанци, него прочетоха многозначителнѣтата декларация на Господинъ Бай Ангела, речѣ: ей туй му е било найвѣта за нашѣто освобождение, ама не трѣбвѣше да му сѣ нѣмѣри майстора. Дѣно Господинъ ни го помнѣ, на многаѣ пѣтъ, та бѣлки на нѣкой царь на дѣно все ще сѣ ренѣвѣратъ договорѣтѣ, та да сѣ отнѣвне и ние въ Добруджа

—ф—

димовъ, К. Обрезановъ и Ф. Тоновъ отъ Софія, П. Михайловъ (Пловдивъ), Ц. Николовъ (Русе), Чолиновъ (Ески-Джумая) и Н. Кумановъ (Варна), и Контролна и сна Д-ръ Ас. Пановъ. Ст. Нелѣчевъ Софія и М. Димовъ Нови Пазаръ.

Съ кратка, но съдържателна речь председателя на конференцията П. Михайловъ (Русе) закри конференцията, като предаде това задача думата на Ив. Георгиевъ, който отъ името на новия Ц. У. К. благодари за довѣрието, съ което го обяви конференцията и като подчерта, че и та напълно съзнава тежката мисия, съ която е натоваренъ, декларира, че се надява какво съ помощта не всички ще приведатъ въ живота решенията на конференцията.

Делегатитѣ си разотидоха съ дълбокото съзнание за изпълненъ достойно дългъ, съ ентусиазъмъ за работа и дълбока вѣра въ тържеството на нашата идея:

Свобода и независимостъ на Добруджа, като равноправенъ членъ на балканската федерация на трудещитѣ се народи

Наблюдатель

Декларация

По идейнитѣ позиции, задачитѣ и тактиката на Добруджанския Младежки Съюзъ

Конференцията на Д. М. С. заседавала на 23, 25 и 26 VIII 1930 год. въ гр. София въ връзка съ отчета на Ц. У. К. и реферата по „добруджанския въпросъ въ днешното вѣтрешно и външно положение", единодушно подчерта:

1. Национално-политическо икономическо и културно робство на Добруджа и нейнотo трудово население е резултатъ отъ завоятелската политика на международнитѣ, румънски и цѣлостнинъ балкански империализъмъ.

2. Узаконено и поддържано чрезъ насилническитѣ империалистически договори, робството на добруджанския народъ, заедно съ това на всички поробени народи въ Румъния, Балканитѣ и цѣлия свѣтъ, все повече и повече се засилва. Днесъ добруджанския народъ е поробенъ на жестокъ гнетъ, страшна експлоатация, кръвно изтрѣбление и денационализация отъ страна на румънската буржоазия и нейнитѣ орудия въ лицето на фашистическитѣ организации, българскитѣ чорбаджии и турскитѣ беи. То е лишено отъ всѣкакви права и свободи. Особено тежко е положението на добруджанската народна младежи, която се задушава подъ тиранническия режимъ на румънския империализъмъ, експлоатация, милитаризъмъ и крайно реакционната умъмаджия система.

3. Вследствие на това обособяване, значителна часть отъ добруджанската народна младежь, борецъ се за своитѣ свободи и интереси, е принудена да емигрира. Доходи тукъ въ България, та всѣки ежедневнитѣ несгоди на емигрантския животъ. Пръснати по градоветѣ, села и паланки, тѣ е обречена на глѣдъ, безработица, душевенъ мракъ и израждане, за щото политико-икономическитѣ условия съ нищо не се разлъчаватъ отъ тѣзи въ Румъния.

4. Заслепени отъ новитѣ вѣяния на жертвитѣ на румънската олигархия, липсватѣ нови младежи бѣжанци, добруджанци въ България имать единъ свещенъ дългъ, да не спятъ и да се борятъ за освобождението на Добруджа отъ робитѣ на румънския и международенъ империализъмъ, както и за подобрението на своето политико-икономическо и културно положение на бѣжанци.

5. Добруджанското младежко движение, по такъвъ начинъ, е плодъ отъ една страна на жестокото империалистическо политическо и икономическо народнотѣ младежь въ Добруджа и тежкитѣ социално-икономически условия. При всичкото е постоянна добруджанската бѣжанска младежь въ България, отъ друга страна.

Часть отъ общото национално-революционно освободително добруджанско движение характера на добруджанското младежко движение е революционно национално освободително, съ конкретнитѣ задачи: борба за освобождение на добруджанския народъ и добруджанската младежь отъ робитѣ на международния и румънски империализъмъ за свободна и независима Добруджа; борба за подобрение днешното отчасно национално политико-икономическо и културно положение на добруджанската младежь въ Добруджа и борба за подобрение общото социално, културно и икономическо положение на добруджанската бѣжанска младежь въ България.

6. Добруджанския младежки съюзъ, като представитель на добруджанското младежко движение въ България си поставя за задача да работи съ всички сили за организирането на народната добруджанска младежь, безъ разлика на политически убѣждения, вѣра и народность; да повдигне нейнотo борческо и национално освободително съзнание и възпита въ духътъ на непримиримата борба противъ империализма и националнотo подтисничество, като е подготви за вѣрна и енергична служба на дѣлото за Свободна и Независима Добруджа, равноправенъ членъ на балкан ката Федерация на свободнитѣ балкански трудови народи; да се бори съ всички сили противъ подтисничеството на добруджанското население и добруджанската младежь, както и да защищава най енергично цѣлокупнитѣ политически, икономически и културни интереси на добруджанската бѣжанска младежь въ България.

7. Добруджанския Младежки Съюзъ нарежданки се подъ знамето на Свободна и Независима Добруджа, знамето, на тази свобода и независимостъ ще бидатъ свързани, нейдобре, само въ рамкитѣ на Балканската Федерация на трудещитѣ балкански народи.

Добрудж. Мл. Съюзъ счита за необходимо да работи въ тѣсенъ съюзъ съ всички подтисканитѣ народи въ самата Румъния (Бесарабия, Трансилвания, Буковина и др.), съ подтисканитѣ народи на Балканитѣ (Македония, Тракия, Хърватско, Черна Гора и др.) и тѣзитѣ борческа младежь въ самитѣ страни и въ България (македонска и тракийска младежь) въ съюзъ съ освободителнитѣ трудови и революционни движения въ цѣлия свѣтъ. За защита интереситѣ на добруджанската бѣжанска младежь въ България конференцията счита за необходимо, щото Д. М. С. да води енергична, единна борба съ народната българска младежь въ името на следнитѣ искания: държавна издръжка на останалитѣ безъ работа младежи, на безработнитѣ младежи бѣжанци, подобрение на нятa реалнитѣ условия на живота, пенсиони за добруджанскитѣ студенти и ученца си младежь съ пълно освобождение отъ всѣкакви такси и заплащания, пълна свобода на политическо и културно проявление, издръжка на сирацитѣ и мигрантѣ на терора въ Добруджа и България. Освобождаване отъ тегобитѣ на военна и трудова повинность на емигрантитѣ отъ румънскитѣ казарми и терора въ Добруджа. Никакво предаване назадъ и интернирване на младежи емигранти; училища въ всички бѣжански селища и кварталы; безплатни трапезарии за бѣднитѣ бѣжански деца.

8. Анекономическитѣ правятъ възможна усилия да изнесатъ добрудж. национално движения отъ неговия революционенъ пътъ и да го подчинятъ на своята грубо завоевателна политика. Д. М. С. се бори съ всички сили сѣ тия полузаконения отъ младежта да избѣгнатъ.

Неговата задача е да брани самостоятелния характеръ на движението въ интереситѣ на неговата утрешна побѣда и днешни успѣхи.

II.

За изпълнение целитѣ и задачитѣ на добруджанското младежко движение и Д. М. С. конференцията потвърждава, че е необходимо:

1. Добруджанския младежки Съюзъ да мобилизира всичкитѣ си сили въ борбата за изменение политическата и културно икономическата свобода на Добруджа, както и за подобрение тежката участь на добруджанското население и народната младежь въ Добруджа. Тъй като империалистическа Европа всѣки день доказва, че договоритѣ за поробенитѣ малцинства за нея са само средство за тѣхното окончателно заробване, асимилиране и жестоко експлоатиране, въ своята борба Д. М. С. работи, да се установи задружна борба на всички социально и социално подтисканати и експлоатирани народи, противъ общитѣ врагъ въ лицето на империалистическия свѣтъ и империалистическитѣ договори.

2. Конференцията вменява въ дългъ на новоизбраения централенъ управителенъ комитетъ да заработи съ всички сили за осъществяването на горната задача, като аледе незабавно въ връзки съ организациитѣ на народнитѣ младежи на другитѣ поробени народи въ Румъния. Конференцията препоръчва на новия Ц. У. К. да отпочне чрезъ масови събрания, конференции, поѣзии, протести и пр. лични въ защитѣ на добруджанската народна младежь и цѣлото трудово население въ Добруджа отъ страшния тероръ на румънската реакция, за гарантиране правата и свободатѣ му.

3. Конференцията препоръчва на новия Ц. У. К. и задължава всички добруджански младежки групи — членове на Д. М. С. да отпочнатъ една системна всестранна и енергична дейность за приближение и редоватѣ на Съюза народната добруджанска младежь, безъ разлика на политически убѣждения, вѣра и народность, като за тази цѣль организиратъ чрезъ събрания, окружни и особенъ конференции, сказки и реферати върху добруджанската младежь. Конференцията вменява въ върховенъ дългъ на новия Ц. У. К. да брани съ всички сили добрудж. младежко движение отъ посегателствата и попълдновнитѣ на чужди на движението елементи.

4. Конференцията на Д. М. С. отправя братска ръка на прокудениятѣ младежи отъ Македония, Тракия и западнитѣ покрайнини и целокупнатѣ българска трудова младежь за обща борба противъ балканскитѣ тирани и за подобрение положението на бѣднатa бѣжанска младежь. Конференцията сѣщевременно препоръчва на новия Ц. У. К. да влѣзе въ връзки съ организациитѣ на горчата младежь.

5. Конференцията на Д.М.С. отправя горещъ апелъ къмъ добруджанската младежь, безъ разлика на политически убѣждения, вѣра и народность, стояща вънъ отъ Д. М. С. да се нареди подъ развитото борческо знаме на Съюза на заработи съ всички сили и съ цѣлия си младежки ентусиазъмъ за Свободна и Независима Добруджа, като равноправенъ членъ на Балканската Федерация на свободнитѣ, трудови балкански народи.

Отъ Конференцията

Бѣдатъ ги отъ всѣкадѣ

Обиколката на хората отъ В. Д. Р. О. начало съ А. Стоянов

Организаторътъ на ВДРО Др Божиновъ предупреждава отъ Ст. Бозугановъ презъ юли обиколилъ Варненско, Шуменско, Нови Пазарско и Разградско. Не всѣкадѣ обаче тѣ били отбѣгвани отъ емигрантитѣ. Правили сж събрания съ по 5—6 души най-много. Тѣхното огорчение било много голѣмо, а нѣкадѣ придружавано и съ възмущение, че емигрантитѣ не имъ дали благодарна, че сж я отемъвали, него че ли тѣ сж я отнемавали, а не дъмъ вата. Тоа е, казвали тѣ, щомъ се отемаляла и сега не ни искатъ. Я, не ядоо моичо, не сега, в отдавна емигрантитѣ не ни иска, но сега вече организирано се съпротивяваа.

Нѣколко случаи:

Въ Гъмлевъ (Нови Пазарско) присъствували на събранието имъ всичко четири души. Питали защо добруджанци не дойдоха.

— Защото ни мразятъ и не искатъ да ни видятъ.

— *Др. Божиновъ* — но ние сега прочистихме ВДРО отъ всичко престъпно и в сложихме на нови начали.

— Ами защо тогава водите тоа, който стои до вѣсъ Ст. Бозугановъ?

Бозугановъ тледа на долу и мълчи. Искатъ хоруда да си вѣрватъ. Никой не имъ дава. Искатъ да си платятъ. Сторъ другаръ на Дочо, Стойчо Америката, се съгласилъ да ги води. Вѣрватъ.

— Слушай бе Стойчо, защо толкова добруджанци не мразятъ, че не искатъ да ме видятъ? — пита Бозугановъ.

— Ниме не знаемъ защо. Всички ни мразятъ и не искатъ да ни видятъ, защото убиете, ти и Слави, Дочо.

Като умилнъ Бозугана пита, кой ви каза?

— Кой ви? Ангелъ Илиевъ отъ Пъмнелъ войте е билъ тамъ, който ви води и вози.

Мълчалъ устата на Бозугана. Заключила се нато съ ключъ.

Питатъ добруджанци, има ли Прокуроръ въ Шуменъ, въ окръга на който е извършено убийството на Дочо, за който вѣрни десетки хиляди добруджанска емиграция и цѣлия добруджански народъ?

Нимъ още нѣма?

Въ Бели Тепе стигнъ. По запоядъ отъ нѣкадѣ дошъ бѣжанцитѣ, но постепенно се напустнали, та дори отказали пъ́бъ да имъ дадатъ.

Въ Мохмудля нимъ бѣжанци не се наемятъ. Пакъ ги поглѣдъ отъ нѣкадѣ се дадъ.

Въ Ески Джумая нимъ дори да си вѣрватъ, защо не само че нѣмъ кой да ги слушъ, но нещатъ и да ги видятъ.

Въ Шуменъ отнасятъ на ракъ въ дружеството. Не имъ дали сали събрание. Божиновъ и ръка водачитѣ, че не имъ устройвали събрание и че не ги искали. Почнатъ да зъ утлетвъ́ятъ сѣвѣти

— Е моиче, ти си много ялѣко, пъкъ и достатъчно глупавичко, какво ще ти разрѣшаваа. Ками тамъ на тия моите те прецатъ, че ние трѣ́ъ́ъ́ тѣхнитѣ коли не ще се возиме, съвѣтвие те да си гледаш работата въ банката (Божиновъ билъ банковъ чиновникъ), защото тъй както мислишъ, когато шѣкъ, днесъ може би ще те тарпатъ, но утре ще се намѣришъ на улицата. Пази чумунъ ялѣбъ, че послѣ не можешъ го намѣри.

Тъкова е билъ обиколката на В. Д. Р. О. Свио въ Разградъ полицията още имъ дава съдѣйствие. Но и то ще бѣжа до него се намѣри нови Сеит Н-къ.

Бай Ангелъ хвърли цѣлия си „авторитетъ" за да услужи на неговия авторитетъ бѣлъ нафиле работа.

А. Стоянов презъ какъвъ изразилъ невоолъството си, че организацията замрѣла и че въ цѣла България отъ хиляди членове нѣкога, сега сж останали реално издѣржани всичко на всичко 75 души.

Русенски „кокеларатор".

На убийството на Никола Георгиевъ

На внимание на г. прокурора при Разградския окр. сѫдъ

На 16 срещу 19 августъ т. г. бѣ убитъ въ Кемиларъ добруджанецъ Никола Георгиевъ родомъ отъ с. Алфатаръ, Силистренско, жененъ и оставенъ въ Кемиларско.

По факта на убийството се пишатъ отъ Кемиларъ следното:

На 16 августъ вечерта въ 10 и половина часа Колю е билъ на вѣрвечката близо до Кемиларъ. Конетѣ му биле пустнати на пиша на около 150 м. Отива да прибира конетѣ си. Тамъ е било лицето Стоянъ Нейчевъ отъ Кемиларъ и предполага се, че той е подмамилъ Колю да отиватъ до нѣкадѣ, и двете сж чекали други три лица, които го убиватъ.

Стоянъ Нейчевъ е казалъ по рано на единъ свой близъкъ, че убийцитѣ сж идвали два пъти подъ предъ да убиятъ Колю Георгиевъ, обаче той Ст. Нейчевъ не се е съгласявалъ да го извади. А Ст. Нейчевъ е билъ добре съ убиения.

Убийството е извършено отъ ВДРО. Като прѣки убийци се сочатъ имената на извѣстнитѣ Георги Кондовъ, Юрдинъ Кишишевъ и Ст. Бозугановъ, и тримата живущи въ Русе.

Никола Георгиевъ бѣше отъ противницитѣ на ВДРО и осмѣдяше нейнитѣ начини на действия чрезъ четнически набѣги и убийства.

Г. Р. По сведения готовятъ се нови убийства отъ сѫщитѣ бандити.

София—Печатница „Съгласие"

Год. VI София, 21 септемврий 1930 год. Брой 72

Годишен абонамент
За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

Обявления:
2 лева кв. см.

Брой 2 леви

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонаментитѣ се придружава съ сумата

Адресъ „Св. Добруджа" — София

Главенъ редакторъ
Д-ръ П. Вичевъ
Телефонъ № 4575

Балканска федерация

Писане на Камилъ Дреме за в-къ „Св. Добруджа"

Ние говоримe за федерация тогава, когато има въ всѣка балканска държава и въ Европа единъ винъ национализмъ и когато се готвятъ за война. Има потиснати малцинства, нетърпими гранични въпроси, действия на жестокость отвратителни инциденти, тайни договори, които утре могатъ да ни доведатъ до война.

Има диктатури, които сѫ станали заразителни. Мисъльта не е свободна. Нѣ всѣкждѣ въ затворитѣ има хиляди затворени, хора виновностьта на които е, че принадлежатъ къмъ етнически или политически малцинства.

Ние говоримe за федерация и за миръ, а работата не се уважава, работницитѣ въ много държави не могатъ свободно да се организиратъ, споредъ тѣхнитѣ нужди. Икономическото положение е въ хаосъ и тоя хаосъ води до злостни кризи, както и къмъ безработица.

Между това ние говоримъ за Балканска Федерация, като единствено разрешение на мира. До преди нѣколко години страхуваха се да произнесатъ думата федерация. Днесъ най-консервативнитѣ партии и правителства се побиратъ до тая идея. Но тоѣ ще се разберемe върху тълкуванието на идеята за Балканска Федерация.

Въ проекта за Балканския Съюзъ говорятъ за между-балканска банка, и всички започватъ отъ тамъ и тамъ свършватъ. Говорятъ за унификация на азбуката, за сближение чрезъ черивитѣ, за митническа конфедерация. Говори се върху всички тия нѣща въ цѣлия свѣтъ. Но за съжаление не се почва отъ началото т. е. съ премахването на онія причини, които раждатъ разединението и омразата.

Селянинътъ, който работи земята, е по умнъ. Преди да сѣе семето, той очиства почвата и камнитѣ, т. е. той разработва земята преди да сѣе.

Идеята за федерацията не може да има никакъвъ смисъль, никаква реалность, като разбиране, което означава съюзъ на известни правителства, противъ други правителства или като политическо съглашение, инспирирано отъ голѣмитѣ държави, да служи на тѣхнитѣ интереси или още, като реакционенъ съюзъ противъ работящитѣ, които съ съзнанието за тѣхната солидарность, гарсятъ да се обединятъ независимо отъ границитѣ.

Не може да се говори за федерация, нито за миръ до тогава, до като бѣсно се въоржаватъ и до тогава, до като всичко което се строи — мостовѣ, пѫтища, пристанища, и пр. се прави съ оглядъ на една война. За да се търси въ общо разрешението на икономическата и социална проблеми, трѣбва най-първо лоялно, да се разреши премахването на въоржаванията. Защото не може да се разрешаватъ въпроси съ сила, а съ разумъ. Прочее, тамъ е тежестьта на разрешението, а въоржаванията тежатъ въ баланса на разисканията.

Де нѣма въоржавания, де нѣма диктатури, де нѣма политическо надъ никакви миноритарни групи! Да няма тайна дипломация!

Дошло е време, да се чуе гласа на тѣзи, които работятъ по полето и фабрикитѣ. Тѣ искатъ една нова структура за свѣта, една рационална организация въ производството и въ разпредѣление на естественитѣ богатства, една организация основана не върху привилегии за нѣкои, но върху добруването на всички върху респекта на човѣка, въ него лице, въ неговитѣ блага и въ неговата мисъль.

Трѣбва да се научимe да мислимъ международно, да се измигнемъ надъ нѣколкото единици и да видимe маситѣ въ тѣхната мизерия и въ тѣхнитѣ стремежи. И азъ видѣхъ на всѣкждѣ въ свѣта мизерята, която човѣкътъ трѣбва да премахне. Трѣбва да имаме широкъ погледъ, погледъ на авиатора, който да покомира надъ земята и насъ тѣлпитѣ.

Такава трѣбва да бѫде задачата и на жената. Тя трѣбва да развие всички свои сили въ тоя пѫть.

Международната лига на женитѣ за миръ и свобода, работейки извѣнъ всѣка официална политика, не може освенъ да подготви публичното съзнание и да се бори срѣщу спъникитѣ за реализиране на Балканска Федерация, единственото справедливо разрешение на мира въ Балканитѣ.

Изборитѣ въ Германия

Произведенитѣ въ Германия парламентарни избори създадоха голѣми безпокойства въ редоветѣ на победителитѣ, особено въ Франция. Помирителната политика, която се движеше до сега въ спазването на Версайскитѣ договори, реваншистическитѣ задлъжнения и пр. германския народъ е отхвърли по начало. Борбата противъ плана Юнгъ, започнатъ отъ 1929 год., завърши успѣшно. Социалъ демократитѣ, центриститѣ и популиститѣ загубиха своето влияние и мандатитѣ, които държаха до сега. Социалъ демократитѣ на чело съ Хилдеръ спечелиха 107 мандата, а комуниститѣ удвоиха своитѣ мѣста въ Райстага, като получиха 76 мандата.

Крайна обетъ въ тая борба поставиха комуниститѣ за властьта съ своя последенъ манифестъ, въ който заявяватъ, че отхвърлятъ по начало всички договори и че ако тѣ получатъ властьта, нѣма да платятъ, по подобие на Русия, никакви задлъжнения. Това означава да се спасимe отъ гърба на германския народъ около сто милиарда златни марки, или, съ други думи, да му се гарантира сигурното разполагане съ всички приходи и блага въ живота, творени отъ него, които днесъ въ тритѣ си четвърти се отрабатъ отъ „победителитѣ" и банкери.

Бляското бѫдеще чертае голѣми изненади за Европа.

Разградскиятъ Окол. Началникъ, известенъ на добруджанци отъ 13 конгресъ, люто се разсердилъ на г. Тр. Калчишковъ, за гдето сме засегнали нечето му по празднуването на Кораждата въ Разградъ. Дължимe да обаснимъ на господина началника, че публикуваниятѣ данни по случая сѫществуванетѣ произлизатъ отъ Калчишкова, който отдавна е престанатъ да дава сведения за „Св. Добруджа" по негови лични съображения. Е изнесеното произхожда отъ друго лице, които бѣше въ обиколка по това время.

Тероръ и убийства

въ Добруджа. Хленчъ и крокодилски сълзи отъ патриотаритѣ. Трѣбва сѣлна борба

Влошаванието въ условията на добруджанското население отъ день на день се засилва. Особено то силно и страшно стана по време на жетва и харманъ. Повтарятъ се събитията на грабежи, кастилления и убийства патриотическо и съ темъ на все по голѣма жестокость. Нищо не е въ състояние да спре тоя курсъ на грабежъ и изтрѣбление, защото международно е санкционираниятъ Въ Добруджа той е легъ изиренъ съ закони и административнитѣ и нейнитѣ агенти, разни прѣзоши и орядци на всѣка власть, доограбватъ това, кое бирницитѣ, пристави и банки не сѫ успѣли да взематъ. Всѣко частично съпротивление кърваво се сначва отъ отговорни и безотговорни фентери.

Това се върши плановѣрно. Миналата година въ Добричко, а тая година въ Силистренско се създаватъ провокации, за да се сѣе тревитѣ и тероръ жертвѣ населението и да бѫде ограбвано.

На 3 т. м. въ околностьта на с. Арабаджий, Силистренско, цинцари—провокатори отъ патриотическата организация „Лицинуя Руменяскъ", водени отъ известния кръвожаденъ Пучеръ, убиватъ двѣ цинцарски деца. Жестокостьта е толкова голѣма и дива, че да служатъ на плановетѣ си не сѣмнятъ дори и собственитѣ си деца.

Достатъченъ е фактъ на инсценираното убийство на двѣтѣ деца, за да се предприеме на своръ тероръ надъ българското и турско население.

Агентитѣ на сигурнината Папатрагна, Зогу и др. съ автомобилъ № 305 отиватъ въ с. Ялифанъ и тамъ застрелватъ българитѣ Дочо Ивановъ и Недко Ивановъ. Организиратъ около 500 цинцари отъ селата и въоружени ги отправятъ за Силистра, за да се справятъ съ недвечитѣ на българитѣ. Самъ Пучеръ и директора на румънската гимназия Папакаджи насъсквали цинцарската тълпи. Войски сѫ влѣли подъ на цинцаритѣ. Озлобенитѣ върнати цинцари, наиждатъ с. с. Алфатаръ, Бабукъ, Кара Оюръ, Напакий и Арабаджий, убиватъ повечe отъ 15 българи, а цѣлото българско и турско население е било бито, тероризирано, безчестено и ограбвано, особено въ село Арабаджий.

Пъдарнитѣ на селото, Махмудъ Ян, е заявилъ, че лично е видѣлъ, когато единъ цинцаринъ е забилъ ножа си въ едно отъ убититѣ деца. Съобщилъ на шефа, че убийци на децата не сѫ българи, а цинцаринъ, а той го е отвелъ отъ бой. Убийцитѣ на децата е цинцаринъ живущъ въ с. Гарванъ, Силистренско, който е билъ въ незаконни връзки съ майката на убититѣ деца. На селението българско и турско е въ паника и бѣга къмъ градоветѣ Силистра и Добричъ. Изпратената комисия отъ Министерството на вѣтрешнитѣ работи, какъвто е отишла, такъвъ се и е върнала.

Да коментираме повечe фактъ не бива. За насъ е достатъчно да констатираме и подчертаемe, че той е една брѫзна отъ общата верига на средствата за потисничество и денационализация, поддържанитѣ отъ Познаня, Брянъ, Македонядъ, краль Александъръ, краль Каролъ и всички правителства и тѣхни агенти, които членуватъ въ О.Н. и въ неговитѣ сателити, и които сѫ крепители на една установена система на грабежъ, насилие и убий тая въ Балканитѣ и въ цѣлия свѣтъ. Убийствата и потисничеството нѣма да престанатъ, до като сѫществуваме системата на империализма. Само съ нейното сѫбарване ще настанемъ други редъ въ нашата на народитѣ, които ще умишоки онѣ алчность за ограбване труда на хората, за трупане на богатства и онѣ паразитизмъ, който днесъ отъ високо се подкрѣпа.

И. К. на сѫюзъ „Добруджа" щѣлъ да отправи телеграфическо оплакванию до О. Н. Какъвъ цинизмъ и какъвъ тварь спрѣмо жертвитѣ, отрабенитѣ и потисниститѣ! Та вернежъ ли, дяволъ ли, та само вие ли сѫ оплаквате и колко пѫти? Защо не спрѣете тоя пѫть на заблуждения! Не оплакванию и хленчения съ крокодилски сълзи, а борба и то борба организирана, масова, открита и осмислена е единиятъ срѣдство въ пѫтя на освобождението. Ако не сте невѣрни, престанете да секулирате съ нещастието на заробенитѣ и не шарлатанствуайте повечe.

Нашиятъ апелъ къмъ потиснатитѣ добруджански маси е да засилятъ редоветѣ на истинската революционна борба въ умисъль сѫ всички други потиснати и да протестиратъ срѣщу тоя И. К., който още продължава отъ тѣхно име да лѫже и заблуждава общественото мнение тукъ и въ свѣта и за двѣ подкрѣпа на сатрапитѣ имъ.

„Добруджанско Знаме"

Органъ на Д. М. С. год IV брой 37—38 излѣзе отъ печать 32 страници.

Съдържа: „Опасни предвестници", статия по поводъ румънскитѣ аларми за комитаджии. „Национален въпросъ и борбитѣ на Балканитѣ", статия отъ Гешинъ. Революционнитѣ на младежкитѣ конференция, литературна страница и пр. Въ София, гарсете го по будинитѣ.

Обществото на народитѣ

и националнитѣ малцинства

Днесъ О. Н. е факт и както виждаме и този пѫть ще дръ ди малко праз въ очитѣ на народитѣ около въпроса за малцинствата, въ връзка съ проекта на Бриана за Европейскитѣ щати. А проекта на Бриана за Европейскитѣ щати е единъ отъ първитѣ въпроси въ дневния редъ на настоящитѣ заседания на О. Н.

Писали сме много пѫти при всѣки случай и когато сме имали възможность, че О. Н. е единъ институтъ, който империалиститѣ съдружоха слѣдъ общоевропейската война, за да подържатъ насилието надъ милиони народи, установено чрезъ Версайскитѣ договори отъ 1919 год. Голѣмитѣ империалисти въ лицето на Англия и Франция, чийто мнение е авторитетно, както за Балканитѣ, така и за останалитѣ Европейски държави съ изключение на Италия, диктуватъ и прокарватъ своята потисническа политика чрезъ О. Н. Фалшивата маска, която ну бѣше нахлузнали на „хуманитарекъ" институтъ е окончателно сѣнчата отъ милионитѣ потиснати и угнетени народи.

Доказателствата сѫ много. Достатъчно е да се спомене за неговитѣ решения по въпроса за разоржаването, по конфликтитѣ между Италия и Гърция презъ 1922 год., между Англия и Турция 1924 год., какво и по редица други въпроси засѣгащи разни държави, за да се знае, че при тѣхното разрешаване, О. Н. е изпълнявалъ отъ интереситѣ на голѣмитѣ империалистически държави и тия не тѣхнитѣ послушници, на своя редъ, надъ свои и чужди народи.

При разглеждането на въпроси засѣгащи националнитѣ малцинства, ние констатирахме слѣдното.

При изработването на договоритѣ отъ 1919 год. и установяването на новитѣ граници между държавитѣ участвующи въ войната, победителитѣ държави не искаха да дръжатъ сѣтна за новото положение, което се създаваше за сѣтѣте на десятки милиони народи, съ несъгласието имъ внесъ не въ чужди държави. Въ нѣкои държави малцинствата съставляватъ третинатѣ, а въ други повече отъ половинатѣ отъ населението имъ. Така въ Румъния тѣ съставляватъ 35 на сто, въ Полша 60 на сто и въ Югославия и Чехословакия 60 на сто отъ цѣлото население. При такъ установения редъ много естественно бѣше, гдето на националнитѣ малцинства, изразяватъ своето неголувание отъ положението, въ което тѣ бѣха поставени да живѣятъ. Тази недоволствѣ се изразяха въ революции и въстания или въ други въоружени или невъоружени акции, които разтроиха плановетѣ на учредителитѣ. За да се парализира и попречи на справедливото негодувание на малцинствата — империалиститѣ предидоха разни клапуи въ „мирнитѣ" договори, изработихъ и специални договори за гарантиране на националнитѣ, културнитѣ и религиознитѣ права на тия малцинства. А въ действителность това бѣше само една залъгалка, хвърлена праз въ очитѣ на малцинствата, за да могатъ по спокойно да вѫршатъ своето пъленно дѣлото експлоатация и асимилация. Тържествено поетитѣ задължения по отношение на малцинствата изгорѣха и отъ тѣхъ не остана нищо. Днесъ повече отъ всѣкога се придаго ѐнна огирта денационализаторска политика. Такъвъ е случая съ Италия, въ чийто територия има около единъ милионъ словенци, хървати, немци и българи; съ Франция, която не признава никакви права на алзоци, бретонци, фламанци, италианци — други националности; съ Англия, която угнетява гърмитѣ въ Кипъръ и Малта, ирландцитѣ, келтитѣ въ самата Англия, безъ да говоримъ за стотинитѣ милиони народи, които пѫшкатъ въ тѣжкитѣ обширни колонии и полуколонии.

Представителитѣ на дръжавитѣ победителки защитаха своята потисническа политика съ не по малъкъ цинизъмъ.

Трѣбваше да се създаде впечатление вѫрхъ националнитѣ малцинства, че победителитѣ имали за тѣхъ, спорѣдъ Бриана. Но, казва Бриянъ, тѣ трѣбва да знаятъ, че мирнитѣ договори сѫ ненарушими и че тѣ не ще позволятъ, щото малцинствата да бѫдатъ подстрекавани и поощрявани да действуватъ противъ дръжавнитѣ суверенитетъ.

А на 1 септемврий т. г. Поанкаре публикува статия въ парижкия в. „Екселсиоръ" въ който казва: „Би било глупость — да се разширява тая режимъ (какъвъ се е предидущата закрила на малцинствата) и въ дръжави въ които той не се прилага или да се засилва такъ, щадето той не съществува, защото това е едно ненормално и изключително положение, което не може да бѫде прилагано всѣкиде безъ опасность за мира въ Европа.

„О. Н. ще направи добре, ако не остави никакъв надежда за ревизия на договорнитѣ и не твърди страстнитѣ защитници на народностнитѣ малцинства, защото въ случая се касае за свѣтовния миръ".

Като се знае, че Поанкаре е единъ отъ най-голѣмитѣ народни политици на Франция и единъ виновникъ за общоевропейската война, следва да заключимъ, че О. Н. както виждаме такъ и въ сегашната сесия не ще направи нищо за облекчение тежкото непоносимо положение на народностнитѣ малцинства, а напротивъ ще продължава да вѫрви по пѫтя, който Поанкаре му сочи и ще засилва все повече теорѣ надъ малцинствата, за да осигури свѣтовния „миръ".

Днесъ вече малцинства сѫ онѣзи, които вѣрватъ и очакватъ справедливо разрешение на малцинствения въпросъ отъ О. Н. и да колкото тѣ съществуватъ, ние виждаме, че следъ конгреса на лойлитѣ малцинства и тѣ почнаха да се колебаятъ и съмняватъ въ добрата воля на ръководителитѣ отъ Женева. Много ясно се събуждатъ господа. Трѣбваше сами да е-датъ очитѣ си и изпитатъ несправедливостьта не гърбе си въ тазгодишния конгресъ на малцинствата, нѣдето бивахъ цензурирани изложенията имъ и, ако въ нѣкои отъ тѣхъ се протестира противъ режима упражняванъ надъ малцинствата, такивато изложения сѫ конфискувани, а на виноватитѣ имъ не се е давало думата да сѣ изкажатъ. Тоа прѣсенъ фактъ още веднъжъ подчертава и то съ дебели букви, че О. Н. не е нищо друго освенъ единъ институтъ въ ржцѣтѣ на потисницитѣ — империалисти, съ който тѣ хвѣрлятъ отъ день на день все повече робскитѣ вериги около окупуваня вратъ на народно стнитѣ малцинства.

Националнитѣ малцинства въ своята цѣлость никого не сѫ очаквали отъ О. Н. и конгреса на малцинствата да повдигнатъ положението имъ. Тѣ отдавна малуськи правилно пѫтя на борбата въ съюзъ съ всички потиснати политически и социалъ-икономически народи. Само единнѣта и задружна борба на всички угнетени и поробени народи ще ги изведе на желения край.

П. Тютюнджиевъ

Новитѣ гонѣ съ потисницитѣ на Балкана

И тая година въ Женева заседава конгреса отъ представители на лойлитѣ малцинствата въ Европа. Допуснати сѫ представители на добруджанци и на шарбродци, а тия на македонцитѣ не бѣха допуснати. Въ българската преса се вдигна голѣмъ шумъ, че читателитѣ добиха впечатление, нѣщо цѣлата свѣтовна политика се вѫрти около насъ. А това е едно заблуждение, защото инцидентъ, който е станалъ въ залата на конгреса, е инцидентъ, който освенъ за насъ, за никого не възбуди интересъ. Въобще ние сѣрдение отъ недостатъка да си въображение и да нагулваме ефектитѣ, а съ това нѣма споръ, че ако себе си не самоизъгаваме, лъжемъ обще потисницитѣ и заробени народи. И само защото не бѣха допуснати македонскитѣ делегати, то словенца Д-ръ Вилфанъ нещѣше сигурно да бѫде сръбски агентъ. А това фактически не е вѣрно, защото Д-ръ Вилфанъ се явилъ на основа конгреса на лойлитѣ малцинства още преди шестъ години като агентъ на голѣмитѣ ржководители на интервенциия, за да вѫрши изкъмъ ОН дѣлото на заблужденитѣ.

Ние сме минали тая година, мотивирано изпѣзоки предъ тоа конгресъ и го демаскирахме, че той вѫрши политиката на поробителитѣ, на сатрапитѣ. Въ него нѣма свобода, защото речитѣ, които се произнасятъ се поставятъ на предварителна цензура, а ако нѣкой делегатъ, макаръ и въ рецититѣ, си позволи да каже нѣ ни окъсрбителни за нѣкои отъ голѣмитѣ или малки поробители, той биваъ застѣнатъ отъ бюрото да даде обяснения и да иска извинение. Тъй бѣше съ единъ украйнинецъ, румънски сенаторъ, който остро се изказъ ли срещу румънското правителство.

За истинитѣ дейци отъ национаѣнъ освободителнитѣ движения, тоа конгресъ не може въ никакъвъ случай да се нарече конгресъ на потисницитѣ национализъ-ти. Той самъ се обявява за конгресъ на лойлитѣ малцинства. А тая знаем на сами, които по принципъ признаятъ установения режимъ на робството. Затова на тоа конгресъ не се допущатъ истинскитѣ представители на национ-ал-ъ революционнитѣ движения.

Е добре, такъвъ бѣше замисъла на Бриянъ презъ 19.8 год. въ О. Н., когато отговаряше на поисканія Стреземанъ по поводъ арестуванието на немеца Д-ръ Улицъ въ Полша. Очевидно е значи, че конгреса на поробитѣ малцинства е инспириранъ отъ сѫщата политика, която се представлява отъ О. Н. За подържане на потисническитѣ Версайски договори, и цѣлата система на тероръ и насилия за асимилация и денационализация. Да представятъ представители на малцинства представяне истински представители, а не назначени за такъвъ конгресъ, значи да станатъ делегати на себе си. Това не може да се допусне.

Кои тогава образуватъ тоа конгресъ? Отговора е, че не представители на тия народи, а агенти на самитѣ правителства какъвто е Д-ръ Вилфанъ и всички други присъствующи. Това се знае, а авторитѣ, които се поздравятъ около тоа конгресъ сѫ лукави лабуцисти на самитѣ подтиснати народи.

Заключението е, че нѣсто въ такъвъ конгресъ за последнитѣ не може да ни. Но по-нѣже въпроса за национ-ал-то потисничество е отъ международенъ характеръ, подържано отъ империалиститѣ обединение въ единъ фронтъ въ лицето на О. Н., следва, че и борбата на подтиснатитѣ и угнетени народи трѣбва да се развие тоже въ международенъ мащабъ чрезъ обединенитѣ действителни сили на всички заробени народи, въ единъ истински конгресъ, който като обедини и унифицира борбата за освобождение, ще мобилизира и действителнитѣ революционни сили за съборение на Версайскитѣ и други договори, които се подържатъ днесъ отъ О. Н. и конгреса на лойлитѣ малцинства.

Не е загубѐ, че ние сѫ допуснати македонскитѣ представители, нито че нѣкой сѫ биваъ ограничени да изказватъ какъ тѣ разбиратъ задачитѣ сѝ. Ние мислиме, че е печалба, макаръ и късно. Но все пакъ голѣма е полза. Ние ще процитираме декларацията на единъ отъ тия представители, г. Ефр. Стефановъ отъ западнитѣ покрайнини. Той е разочарованъ и ни казва:

„Моето впечатление е, че конгреса на малцинствата е една организация, създадена при О. Н. по малко внушение, когато не се мисли за истинитѣ представители и когато сѫщата да допусне тѣхъ лоялно.

„Когато е въ такъ-ва-ва-ция не може да се чуе гласа на малцинствата, когато не се мислелъ за тѣхъ, когато не допусне?"

Г-нъ Стефановъ го е страхъ да отговори. Ние ще го е пълнение. Остава да повѣрваме и открита борба срещу О. Н., разнитѣ конгреси, с-то сѣтатъ заблуди и да се ръководятъ въ истинския национ-ал-ен революционенъ фронтъ срещу империализма и свѣтовната.

Добруджанскитѣ студенти въ гр. Тутуракъ — Франция отпразнуваха четири годишнината отъ убийството на великия Добр. революционеръ Дочо Михайловъ. На сѫщата бѣше уреденъ мѫжъ, въ който сѫ участвали и мнозинство народни студенти отъ Франция.

Въ знакъ на протестъ срещу убийцитѣ е биваъ пуснатъ подписки по които сѫ събрани 65 фр. франка за фонда на „Добруджанско Знаме", с-то желание той да сочи сѣлъ-то на борбитѣ на добр. ... дежъ, чиито водачъ бѣше Дочо.

Поробена дописка се получила въ ред. на „Добруджанско Знаме"

Добруджанско Знаме седмичникъ

Отъ първи ноемврий т. г. въ изпълнение на решението на младежката конференция „Добруджанско Знаме" започва да излиза седмично.

Въ списанието на вестника ще се направятъ нѣкои подобрения, съобразно нарастналитѣ нужди на движението.

Пуснато е подписка за събиране на абонаменти. Открытъ е наново фонтъ „Добруджанско Знаме".

Абонамента се установява така: 80 лв. год., 40 лв. за половинъ год. и 25 лв. за 3 месеца. За странство лева годишно.

К-та обръща внимание на всички младежи на най-интензивна дейность за събиране абонати и разпространение на в-ка.

Въ това отношение да се използува най-силно влиянието, което Д. М. С. има вѫрхъ широкитѣ слои на маси, добруджанската емиграция, македонско-траки́йска младежь.

„Добруджанско Знаме" ще разглежда наболѣлитѣ всички животрепущи национални въпроси.

Ще следи отъ близо развоя на националнитѣ движения въ България, на Балканитѣ и свѣта. Ще имъ е редовно литературна страница, ще сочи вѣрнитѣ пѫтища на революционата борба на нашенско-подтиснатата младежь.

На работа за неговото закрепване

Отъ Ц. У. К. на Д. М. С

Добруджанскитѣ студенти въ гр. Тутуракъ — Франция отпразнуваха четири годишнината отъ убийството на великия Добр. революционеръ Дочо Михайловъ. На сѫщата бѣше уреденъ мѫжъ, въ който сѫ участвали и мнозинство народни студенти отъ Франция.

Въ знакъ на протестъ срещу убийцитѣ е биваъ пуснатъ подписки по които сѫ събрани 65 фр. франка за фонда на „Добруджанско Знаме", с-то желание той да сочи сѣлъ-то на борбитѣ на добр. ... дежъ, чиито водачъ бѣше Дочо.

Поробена дописка се получила въ ред. на „Добруджанско Знаме"

Въ НЕДѢЛЯ, 21 т. м. въ салона на „Учительската къща" точно въ 10 часа преди пладне

Българската секция въ Лигата за борба противъ империализма и за национал. независимость устройва

ПУБЛИЧНО СЪБРАНИЕ

на което ще говорятъ

Др. *Т. Павлов* на тема „Настоящия империализъмъ и задачитѣ на Антиимпериалистическата лига" и *Д-ра П. Виче* на тема „Балканскиятъ империализъмъ и задачитѣ на Българската секция отъ Антиимпериалистическата Лига".

Работници, емигранти, земеделци, трудящи се, посѣтете събранието!

Отъ Б.К. на Б. Секция отъ Антиимпериал. Лига

ПОЗИВЪ

къмъ добруджанскитѣ бѣжанци и емиграцията въ България

Добруджанци, бѣжанци и емигранти.

Миналата година, като стѣ присъствали на сборището на бѣжанцитѣ, българитѣ престъпници я убийцитѣ, което ще се състои въ началото на м. октомврий т. г., за да провѣрите мнѣнията и убѣжденията на технитѣ представители отъ И. К., натоварени въ съюза съ нас, що е правѣно, вие трѣбва да сте видѣли точна снѣмка на политиката комитета и отношенія къ пята на нашето добруджанско освободително движение, какво е извършилъ той презъ години тѣ и какво е направилъ за обезпечението на бѣжанцитѣ.

За всички е ясно, че тая година съюзътъ на добруджанскитѣ организации въ България достигна наивисоката точка на своето развоение и упадъкъ. Неговиятъ председатель А. Стояновъ, следъ претърсванія извършени по празнуването на Кардашата въ Русе, е принуденъ, че цѣлия съюзъ въ България е останалъ всичко на около *75 редовни члена*. Защо отъ десетки хиляди бѣжанци и емигранти въ България сѣ останали да крепятъ катерицитѣ, социалъ фашистите чунки на движението болести, само 75 души т. е. бенди на В. Д. Р. О. и нѣкои по виновници, които сѣ задържани да изправятъ, както щатъ сметрятъ. Но въ голѣмата маса, добруджанскитѣ бѣжанци по села и градове, отъ общо 5000 семейства сѣ отсѣчени и наставени, отвратени отъ бандитизма и противобуджанскитѣ действия на Изпълнителния Комитетъ, сѣ напуснали съюза на добруджанскитѣ организации въ България. Това е истината.

Да видимъ правдивъ, като тая на революционера Ст. Кавраджа, тамъ каквото И. К. е правилъ инициативата, бѣжанцитѣ сѣ отбѣгвали да присъстваратъ. Поучителенъ е примѣръ презъ тая година въ Софія, Русе и Варна.

Въ Софія не можаха да съберятъ 25 души, въ Варна сѣ колко. Въ Разградъ, основъ обединитѣ власти присъствували сѣ само 5 души добруджанци и то отъ града, а души години не стигнаха сѣ стоящи отъ селата. Въ Русе на сборе на Кардашата единъ добруджанецъ — студентъ, изпратилъ поздравления и извинения.

Трѣбва да се съжалѣва, че не дойде день чуда добруджанцитѣ да присъстваратъ".

Презъ тая година бандита на И. К. зарегистрира обединѣтѣ сериалность къмъ румънското и българско предателства и серия отъ лъжи и заблуди по въпроса около отдѣлнѣ секвестъръ надъ българскитѣ имоти и по изпълнението на закона за организацията на Добруджа. Лягала бѣжанцитѣ и продължаватъ и сѣ още да ги приспиватъ съ лъжи, а румънската сигурна доизрѣла процесъ на грабежи и убийства, за колонизацията и денационализацията на Добруджа.

Презъ тая година увеличава се на престѣплѣнията сѣ, които и обиратъ бѣжанцитѣ поодѣлно и колективно, всичко инициативата да строятъ добруджански домъ въ София. Устроика за цѣлта сѣ Пенсиряха билети. Сѣ, обаче на яйца нѣма. Д-ръ Костовъ, натрупанъ предсѣдатель на варненского д-во, маскиранъ на комитета по лотарията *е злоупотрѣбилъ повече отъ 80000 лв. и не предаде сѣмѣта, отъ чиа тая година.*

Носеви-деловодителятъ на Изпълнителния комитетъ Христо Савовъ, известенъ Мирчата, соорелъ контролната комисия *е злоупотрѣбилъ сумата 18000 лв.* Контролната комисия се е добрала до много голѣми противоречия. Председатель А. Стояновъ, е отвазалъ да ѝ дадѣ, какъвто и да е обяснения, а помѣсалъ да сѣ прикрие фактъ на злоупотрѣбѣнието.

Все презъ тая година бандитѣ на ВДРО извършиха набѣги за обири. Заловенитѣ сѣ интернирани въ Костенецкия. Недавна, на 18 августъ т. г. въ Кемиларъ убиха оземѣнинъ и предаде се на трудъ Никола Георгиевъ единъ отъ другарите на Дочо Михайловъ и пр. Достатъчни сѣ тия факти за характеризирания престѣплѣнія дѣйность въ официалното ръководство на съюза „Добруджа".

Кои могатъ да бѣдатъ дѣлбокитѣ причини на тоа падѣние, разпозъ злоупотрѣбѣнии и развоение по цѣлата снага на добруджанската организация, съ интереситѣ на които тѣ спекулиратъ?

Спорѣдъ една обективна преценка тѣ сѣ слѣдитѣ:

1. Липса на правилна идейна концепция по националната проблема и специално по добруджанского национѣлъ освободително движение.

Отъ 1925 год. и до сега ръководството на добруджанскитѣ дѣла въ България сѣ въ една идейна бѣзнатица. Орадие на една политика на слѣпъ шовинизмъ, реванш и експансионизмъ, въ нѣмто на който българския народъ сѣ зароби национѣлно, социалъ — икономически и политически, и днешного ръководство на добруджанские съюзъ не можа да нарастне невеществото и да надвърли умственитѣ сѣ граници, за да разбере, че робството отъ всѣкакъвъ родъ и отъ международенъ характеръ, че причинитѣ ну се коренятъ въ една и слѣда политико икономическа система, цѣрящо по цѣлото земно кълбо — система на империализмъ, която създаде войната, роби мирѣ договори и сѣи забуди чрезъ договора за покровителство на малцинствата. О. Н., всѣкакъ конференции за обезоръжаванія, конгреси на малцинствата, съюзъ на дѣла за миръ чрезъ чарки и пр.

Ръководителитѣ въ добруджани, съюзъ не можаха, или да се съгласимъ сѣ другѣ, че не искатъ, правилно да преценятъ революционната борба на българския народъ въ периода на неговото духовно и политическо възраждане и хвѣрленитѣ революционни лозунги отъ Караджата, Ботева, Левски Караджата и др., за пълното негово национѣлно и политическо освобождение и за братско живуване на Балканскитѣ народи, върху които тежатъ и още тежатъ едновременно икономически, битови и политически условия.

Тѣ не искаха да разберагъ, че всѣко правителство на Балканитѣ и днесъ се хаква изразитель въ по голѣмъ или по малъкъ надобъ на господствующия империализмъ въ Европа и на Балканитѣ, а отъ тукъ и врагъ на всѣко национѣлъ освободително движение.

Широкитѣ добруджански маси отгатъкъ и отсѣмъ, които изпитатъ на плѣщитѣ сѣ дейного политическо и социалъ икономическо обстоятелствия, правилно прецѣнили локалнитѣ и международни условия, прозрѣха, или сѣ виновницитѣ и разбраха много добре общата зависимость къмъ съществуваща между тѣхъ, независимо отъ какъвъ сѣ национѣлностъ, езикъ и религия, обявяха сѣ на общъ фронтъ и надигнѣха лозунги противъ всѣко чужо мнѣшателство, безразлично не провинциалъ и експансионизмъ, за пострѣгване сѣ чести отъ Добруджа.

Въ резултатъ, добруджанскитѣ маси правилно сѣ ориентирали и изцѣло получи за *своетѣ твърдо политическо предѣлане за самостоятелна добруджа*, въ *Свободна и Независима Добруджа, въ една федерация на свободнитѣ и трудящи се балкански народи.*

Широкитѣ добруджански маси успѣха да прозрѣятъ общия врагъ на народнитѣ свободи по цѣлото земно кълбо въ лицето на империализма и неговия общъ фронтъ, съборяването на който тѣ успѣхаха *да открѣхаа единъ революционенъ фронтъ на всички потиснати и измѣчени народи.*

2. Идейната безпѣтица довежда до липса и на тактика.

Управата на съюза отъ 1925 г. отрича правото на мѣнѣние на добруджанци отъ небългарски произходъ, защото не могли да бѣдатъ „добри патриоти" А. Добруджа и насѣлена съ пъстрицитѣ разботно население, което на нѣмно повѣе умножение грабежи на имотитѣ и труда отъ румънската о л и г а р х и ч н а власть. Това население постоянно се преследва за негового прогонване или изтребване, за денационализацитѣ на цѣлата область. (Примѣръ турцитѣ) Съ тия си дѣяния управата на съюза подпомага противобуджанската политика на румънската сатрапия, като подкрѣпва и подкрѣпя национѣлнитѣ антагонизми, и все повѣче разсѣбва връзкитѣ и сцѣплѣнието, което се налага отъ общитѣ интереси, изрѣдъ тъжнѣлото добруджанско население Курса за обезбѣлгаряване, не, но и за прогонваѣнѣто на добруджанци отъ румънски произходъ въ Добруджа и нѣмото колонизиране съ чужди елементъ, управата на съюза Добруджа, съ знатѣлно го подпомага отъ 1925 год. и до сега.

3. Липса на свобода, при тихъ и самокритика въ добруджанската организация.

Едно национѣлъ освободително движение по свои произходъ и природа, което издига лозунги за национѣлно и политическо освобождение и за братско живуване на Балканскитѣ народи, върху които тежатъ и още тежатъ едновременно икономически, битови и политически условия.

Тѣ не искаха да разберагъ, че всѣко правителство на Балканитѣ и днесъ се хаква изразитель въ по голѣмъ или по малъкъ надобъ на господствующия империализмъ въ Европа и на Балканитѣ, а отъ тукъ и врагъ на всѣко национѣлъ освободително движение.

Широкитѣ добруджански маси отгатъкъ и отсѣмъ, които изпитатъ на плѣщитѣ сѣ дейного политическо и социалъ икономическо обстоятелствия, правилно прецѣнили локалнитѣ и международни условия, прозрѣха, или сѣ виновницитѣ и разбраха много добре общата зависимость къмъ съществуваща между тѣхъ, независимо отъ какъвъ сѣ национѣлностъ, езикъ и религия, обявяха сѣ на общъ фронтъ и надигнѣха лозунги противъ всѣко чужо мнѣшателство, безразлично не провинциалъ и експансионизмъ, за пострѣгване сѣ чести отъ Добруджа.

Въ резултатъ, добруджанскитѣ маси правилно сѣ ориентирали и изцѣло получи за *своетѣ твърдо политическо предѣлане за самостоятелна добруджа, въ Свободна и Независима Добруджа, въ една федерация на свободнитѣ и трудящи се балкански народи.*

Широкитѣ добруджански маси успѣха да прозрѣятъ общия врагъ на народнитѣ свободи по цѣлото земно кълбо въ лицето на империализма и неговия общъ фронтъ, съборяването на който тѣ успѣхаха *да открѣхаа единъ революционенъ фронтъ на всички потиснати и измѣчени народи.*

4. Управата на съюза „Добруджа" е противъ свободата на добруджанския народъ. Тя е агентъ на най-нитѣ врагове — на сатрапитѣ.

Въ 12 конгресъ въ Шуменъ бандититѣ съ ками гонеха изъ улицитѣ дѣятелитѣ на пъвдцата и местоно набиха всредъ града убития на 17 VII. т. г. Никола Георгиевъ.

Въ дена на откриванѣто на 13 конгресъ бандита на ВДРО на чело съ Ст. Симеоновъ, Ст. Бозгуновъ, Кондито, Кишиша, Беслемето, Мирчата, Кабрита, Личката, убиха Ст. Коевъ внесъ въ затвора, и др. — всички „идейни" другари на А. Айдемирски и Ангелъ Стояновъ, брутално и публично на паешада предъ читалището и предъ очитѣ на хиляди въ Разградъ нападнаха и биха съ дулата на перебелитѣ Т. Рафеиловъ, Д. Делиличевъ и др. в вечерта блѣкнрѣха и тежардиха пѣтящите въ добруджанския квартаръ, стрѣляйки презъ нощьта и пр.

Представителитѣ на добруджанскитѣ бѣжанци и емигранти видѣха сѣ очитѣ си цѣлия тоа тероръ и чуха сѣ ушитѣ сѣ висинитѣ заповѣди на невеществения председатель на конгреса фашиста и ренегатъ Др. Сакеларовъ и не скоя начаѣ нинъ Капрянѣвъ, който съ разнѣхнатъ шинелъ всредъ пеещата на високъ гласъ команда: „бѣжанцитѣ да бѣдѣ всѣдѣ на неговата не голѣмъ автомобилъ и експедирана къмъ Попово, „защото въ тоа дѣлбокъ Дели Ошанъ не отговарялъ за гарантиѣ".

Делегатитѣ на 13 конгресъ особено отъ Разградско и Кемиларско ще сѣ спомнятъ, колко голѣмо бѣше възмущението имъ отъ тоа тероръ за ограничение свободитѣ на извѣстни добруджански дѣйци и отъ заплашванѣтѣ и побоя нанесенъ на нѣкои отъ тѣхъ, предъ очитѣ на самата власть. Като изразъ на тоа възмущение тѣ напустнаха конгреса, ала бандитѣ отъ ВДРО ги настигнаха по читалищата и нѣмина чрезъ заплашвания изрѣдъ нѣкои отъ тѣхъ, за да сѣ отидатъ пакъ на другия день въ село.

Резултатитѣ отъ цѣлата тая бѣшибузушка дѣйность на съюзъ „Добруджа" отъ И. К. сѣ на лицѣ: пълно отчуждение на всѣчки организации, отъ добруджанци, презрѣние на всѣчки б а н д и т с к и и комитетъ, отказъ на всѣкакъв материѣлна и морѣлна подкрѣла, бойкотъ на властника му „Добруджа" и въобще пълно дезорганизация въ съюза отъ горѣ до долу.

Добруджанци.

Борбата срѣщу натрапилитѣ социалъ предатели, трѣбва ще ощо повѣче да се засили. Тая повелѣватъ вашитѣ собствени интереси и интереситѣ на нашинѣлъ освободителнотѣ добруджанско движение отъ тѣхъ и отдѣнъ.

Вашето спрѣрение къмъ тѣхъ трѣбва да се почувствува и демонстрѣтивно да се проявѣ. Не бивѣ повѣче да търпите, защото съ вашето търпение тѣ злоупотрѣбяватъ и спекулиратъ и тукъ и въ Букурещъ и въ Женева.

Вие трѣбва организирано да станѣте и сѣмѣло да явѣите се въ сборище на злоупотрѣбителитѣ, бандити и убийци, които искатъ да нарекатъ конгреса, за да увѣнчатъ престѣплѣнѣтѣ си за честитѣ и на страдали добруджански бѣжанци и емигранти, мѣсто не може да имѣ.

Вие участници въ предсѣдѣлѣнѣтѣ имъ не може за стане.

Но ние трѣбва да стидѣем, да издигнѣем гласъ на протестъ и да искаѣм истинѣнъ свободенъ конгресъ, на който да участвуватъ не бандити, а потрѣбѣтели и убийци, не случайни натрапени хора, но дѣйствѣтелни повѣставѣтѣли на добруджанскитѣ бѣжанци, които да изразятъ волѣтѣ, интереситѣ и болѣнитѣ на изтрѣвѣлѣнѣ добруджанскѣ народъ отъ отдѣлнѣ и отсѣмъ, да съгласуватъ борбитѣ съ онѣ катрѣ въ Добруджа, за спасѣнѣ вѣрнитѣ на робствѣтѣ и за тѣрнѣстѣтѣ на

Свободна и независима Добруджа въ рѣкитѣ на федеративнѣтѣ на свободнитѣ и трудящи се балкански народи.

Нѣмѣтѣ рѣволюции въ тоа духъ противъ И. К. и противъ готовящѣтѣ се отъ него сборище въ нѣчалото на Октомври, протѣтѣ ги до чѣто, а прѣпѣсѣ ги в „Свободна Добруджа"

Приемѣтѣ братскитѣ ни поздрави.

Отъ Централнѣя Добруджанскѣ Академѣчна Комисѣя

София 15 IX 930 г.

Четете и-къ „Свободна Добруджа"

Какъ да се образуватъ дружествата къмъ антиимпериалистическата лига

Поканени се отъ Ц К т. на Българската секция отъ Международната Лига за борба противъ Империализма и за Национална Независимость да заемемъ мѣсто на следнотo:

Въ Ц. К т. на Лигата се отправлятъ много запитвания за характера и задачитѣ на Лигата и главно за начина на образуване на мѣстни дружества отъ Българската Секция. Интересуващитѣ се за характера и задачитѣ на Лигата могатъ да се освѣдомятъ само отъ сегашния уставъ на Българската Секция (вече отпечатанъ, цена 3 лв.), само отъ първия позивъ (изпраща се заедно съ устава при поискване), само отъ проекто-платформата на сѣщата (ще бѣде нескоро сѣщо отпечатана въ отдѣлна малка брошура). Общо, Антиимпериалистическата Лига е една борческа организация за борба на всички социално и национално подтиснати противъ империализма и за национална независимость, така и всички отдѣлни работници, селяни, занаятчии, емигранти, интелектуалци, които независимо отъ партийнитѣ си и др. убеждения съ съгласни съ задачитѣ и методитѣ на Лигата.

Затова, и понеже Лигата имаше добруджански К т., ДМС, РП, НРПС, СНС, БОНС и др. сѣ вече колективни членове при Ц. К на Лигата, образуването на дружества по градове и села можа да стане най бързо и най правилно, ако отдѣлни мѣсколко работници, селяни, занаятчии, емигранти и интелектуалци поискатъ щото мѣстнитѣ организации на горнитѣ организации, да станатъ колективни членове и пратятъ представителитѣ си въ мѣстното дружество на Българската Секция, мѣщо които не влизатъ, а принадлежатъ, че отдѣлни работници, селяни и др., могатъ да влизуватъ и индивидуално, съ всичкитѣ права и задължения като членове на Лигата.

Мѣстното дружество може да се образува отначало и съ по малко индивидуални и колективни членове. Избраното настоятелство се съобщава на Ц. К на Българската Секция за одобрение, съгласно устава на Лигата; съответната часть отъ вносѣтѣ сѣщо веднага се изпращатъ въ ЦК., отдѣто пъкъ могатъ всѣкого да се поискатъ индивидуални и колективни заявления за записване членове, ночини за вносѣтѣ, устава и друга книжа. Особени грижи т. трѣбва да се положатъ още въ начало, щото въ дружеството да влѣзатъ преди всичко работници и емигранти; трѣбва да се правятъ усилия сѣщо да се привличатъ въ дружествата всички честни и съгласващи се съ задачитѣ и методитѣ на Лигата интелигентоли.

Веднажъ дружеството образувано, то трѣбва да пристъпи веднага къмъ организация на просвѣтна вътрешна работа и сѣщевременно, къмъ широка агитация, публични събрания и пр. Понеже Българската секция се намира за сега въ крайно затруднено материално положение, Ц К. е неспособенъ да бързо и пълно отчетнемъ членоветѣ (колективни и индивидуални). Времената, които живѣемъ, налагатъ максимумъ усилия и жертви за изграждането на дружества, които и на цѣлата Секция, ако то трѣбва часъ по скоро да заемемъ достойно предназначаващо й се мѣсто въ общия фронтъ противъ империализма и робството.

Председатель: *Д-ръ П. Дочевъ*
Секретарь: *Т. Павловъ*

Ако се всичко: Българска Секция отъ Антиимпериалистическата Лига—София.

Около едно убийство въ Варна

На Врѣбница т. г. Стойко Колевъ и Петъръ Минеевъ отъ Варна, добри приятели, се напиватъ и сварватъ Стойко Колевъ извежда парабела си и удря въ гѣрдитѣ Петъръ Минеевъ. Последнитѣ извежда ножъ а Стойко Колевъ стреля съ парабела и го убива.

Занемяла е дѣло за убийство. Невѣзможно е тежко и при всички обстоятелства замоня го надгр. Ала Ст. Колевъ е отъ В.Д.Р.О., изъ-тѣхъ съ своитѣ дѣяния. Ръководството на бандата В. Д. Р. О. се впрѣла да спаси убиеца и направляв процеса това, че да искатъ него Ст. Колевъ се намиратъ въ неизбѣжна отбрана. И се залавя да даде на едно вулгарно престѣпление, политически характеръ. И започватъ: убийството на Ст. Колевъ било решено отъ „комунизирната група на Д-ръ Виченъ, и че съ изпълнението билъ натоварѣнъ убития" и пр.

Всичко е сѣщото съ чарешни ясности.

Такава диверсия е била потрѣбна, защото е момента, когато при дивешкитѣ политически условия лесно се карчи. Въ сѣда се явили да свидѣтелствуватъ всички бабаити отъ В.Д.Р.О., като А. Айзенирски, Ст. Симеоновъ, Ат. Костовъ, Сп. Алексиевъ, Ст. Бозлугановъ, Георги Илиевъ, Юрданъ Кишишъ, Мирката и др. все отборъ „честни" хора, нѣкои отъ които сѣ съ по мѣсколко престѣпления.

Ат. Костовъ самъ признава въ 11 конгресъ, че окъравилъ ржцѣтѣ си съ кръвьта на петь души българи, а като насиръ на полицаитѣ по постройката на добруджанския домъ въ Варна го обвинявалъ, че е злоупотребилъ около 80000 лв., то и до сега не предава на сметнитѣ по нотариата и т.

Сп. Алексиевъ винаги Старо Селската сечь и т. и т. нѣщо на нѣкъдъ изъ Кенъ-ско и Шуменско и пр.

Сп. Алексиевъ и Ст. Бозлугановъ се обвиняватъ въ убийството на Дочо Миваевъ, другаритѣ му, заблуждавани впечатѣ, че тѣ били виновни на Старо Селската сечь и т.

Мирката, като дѣловодитель въ Изпълн. Комитетъ злоупотрѣбилъ 18000 лв. организационни суми и т. и.

Ето тия сѣ хората, които ги викли, да свидѣтелствуватъ и да правятъ политически на сонъ на едно убийство отъ вулгаренъ характеръ.

Но нѣщо по-лошо. Приели тайно заседание.

Въ това тайно заседание Айзенирски и Ат Костовъ и викли, че Виченъ-тѣ бил комунисти. За доказателство представиха нѣколко брой отъ „Се Добруджа", „Балкански Федерация" и познаи.

Нѣмаме какъ е сговорено слѣдъ на тия тендентозни информации.

По натъкъ Айзенирски заявилъ, че Виченъ организация била много силна и по-та страшна. (Вай, вай, чай). Тая организация отъ тъ Добруджа била още по-силна, по-тъ имало Д. Р. О., ма да кажели, дори съ Сьвѣтоя Русин Д-ръ Виченъ бил и тоя моментъ въ Варна, но отъ нѣкъдъ и пр.

Тия аргументи въраме разбили „съкрушително убедителни" и сѣдѣтъ изказъ опредѣлителя присѣда.

Дѣлкиме да отбѣлежимъ че тоя процесъ на вулгарно убийство не представлява интересъ за насъ. Дори не знаемъ убития, който по-кои сведения е билъ добъ-другаръ на Стойко Колевъ. Но пиянството ги довело до убийството, а болни въобразения заблуждавать и сѣдѣ-общественото мнение. Всичко останало, остаяме за сетнѣ на онія, които сѣ инсинуирали предъ сѣда.

Колкото се отнася до Д-ръ Виченъ, той не е билъ въ Варна.

Но въ апелативната инстанция ще гледаме да се намѣсне и поставиме въпроса въ истинското ну освѣтлени. Тая въраме, че ще бѣдатъ демаскирани всички лжи, злоба, които ще отпадне като гнили круши.

Въ брой 380 отъ 11 ноемврий т. г. въ „Черно Море" излизащъ въ Варна съобщава, че неотдавна при мнѣнситѣ власти въ Добруджа сѣ водили стражение на комитаджийска чета изпратена отъ България начело с добруджанеца Ив. Златевъ Провадия.

По този случай Ив. Златев ни моли да съобщимъ, че то е чиста измислица. Съ индивидиалъ той на се заминавалъ, а се гледалъ заминатъ тъ като бежанецъ да се не кара прекраснато.

Общо организационно сѣ брание свикъ Соф. Добруджанска организация на 1 Септемврий б. и положили е сѣ. се обѣдъ.

Събранието ще се състои в стопанского у-ще „Мария Луиза" ул. „Алабинска" и „Ла-вале".

Дневенъ редъ:

Отчетъ на Настоятелството и на делегатитѣ отъ конференциитѣ. Изборъ на Ново Настоятелство.

Празднуванията на Хараджата въ с. Дживелъ

(специална кореспонденция)

10 Августъ. Празднинъ въ честь на Стефанъ Караджата, бѣ празнуванъ едновременно въ два лагера. Единия на тѣзи, интерестѣ на които е защищавалъ самъ Караджата и другия, тоя на онія, които съзнаяхте тоя праздникъ, за да сѣтатъ заблуда, да отвлѣчатъ вниманието на свѣта, на добруджанската емиграция отъ — Дочо.

Наближавашо празднинъ, де ни на Караджата. Не заръсъ И. К. при В. С. на 2 авта Добруджа и тая година да ни позволяватъ да празнуваме съ подобающа тържественость. Не заръсъ и бандата на В. Д. Р. О.

Но ни дни на Караджата ги гонеше много злинове, та се пръстерали да напратятъ „Организатора" Др. Божиновъ тая „клапанъ" въ движението за да попаса пасящитѣ, които заравоинствашо добруджанска емиграция нѣмъ нѣмѣкаде съ недовѣрието си и враждебното настроение спрѣмо В. Д. Р. О.

Разглеждо бѣше между всички да ав съ оружжие, въ което се опредѣляха и детитѣ, кѣде и кого ще бѣде „съюзника организатора" Др. Божиновъ, който билъ въ обиномия изъ Русенски, Шуменски, и Варненски окрѣзи. Деньтъ 17 VII. 1930 г. бѣ опредѣленъ за нашето село. Но господинъ „организатора", по право господцата защото беше приурежнъ отъ телохранителъ (отъ много известния Ст. Бозлугановъ) заръсѣка съ два дни като на 19. VII с. г. съобщили по телефона и то не до предсѣдателя на дѣлото ни, а до частно лицѣ, родника на едногото, да нѣмъ се устроено събранія.

Пристигали въ село и на уреченото за събрание мѣсто, въ уреченото время „те стояха мясово" пѣть и словоѣ пѣть добруджанци и то единки казвано нѣмъ — родника, другия случайно попадналъ между „организаторитѣ" и после сетнѣлъ отъ любопитство и остенѣлитѣ тръгна дошли и то защото не знаелъ, отъ кого е свикано събранието.

Следъ дълго чакане за публика, като се разбре, че нѣма да дойде вече никой и за да не се изгубятъ и тия 5 души се отвори заседанието и „организатора" зае мѣстото.

Говори той И положи максимумъ усилия да бѣде кресноречивъ. Мухитѣ го апладирахъ. Може и абсурди да се говорятъ и на бѣлото черно да се казва.

Нѣма да коментирамъ, защото той лоди на много мѣста и много хора поста добре го опознаха.

Не знаемъ за организираность и сплотенось любово ну се подчерта отъ нѣкого, че ние си и имаме, обаче тѣхъ ги нецѣнятъ, като се посочиха и причини дори защо.

Заминака тѣ „организаторитѣ", за въ други съсѣдни села.

Изпрати ги бѣмнинта заедно съ своето проклятие, щото ни...а вече да не ги виждамъ.

Ето и 10 Августъ, деньтъ на Караджата. Д ного не бе ни инициативи отъ по рано и поканени всички д-ва отъ Нови Пазарска околия да дойдатъ и от празнуваме заедно въ село Дживелъ, като поканени и добр. удинански деецъ Ив. Георгиевъ отъ София да изнесе подходящъ за случая реферетъ.

Още отъ 9 Августъ вечерта почнаха да пристигатъ бѣженци отъ по далечнитѣ села, а на 10 масово се отзовава всички околни дрва, въпреки силната возидъ на сиоти и вѣрушба. Всички идеяхъ ведсали и засмени. Тукъ сиѣ вече всичкъ сѣ почнахъ здвъ. Нѣма чорбаджии.

Къмъ 10 часа преди обѣдъ всички бѣха събрани въ сѣщото помѣщение, кѣдѣто се сѣстои и събранието на 19. VII. Но сега тамъ тѣмнеше отъ народъ. Доди и следъ като се приѣрши и закри предсѣдателятъ продъмвахъ още да пристигатъ. Всички искаха да взематъ участие въ това мило тържество.

Въ 10 и половина часа предсѣдателя на дѣлото ни Ревянъ Н. Токушевъ отвори събранието съ приветствени слова и поздрави всички съ „добре дошле", сѣдѣ кого се даде думата на Ив. Георгиевъ.

Референтина обѣсни, той е Караджата, нѣмъ е билъ и защо днесъ празнуваме: причинята за да бѣдемъ тукъ, положението днесъ и правилния пѣть по който трѣбва да се върви, за да се излезе отъ тая сплетня.

Следъ това се размѣниха мисли за положението на дѣлата по освѣмѣлянето и редъ други въпроси, като тая напр. — нѣлягане изпадъ си нѣчъ отъ „горе"? (разбирай В. Д. Р. О. и И. К.) Следъ всѣко събрание се вмири отъ предсѣдателя, и недошлитѣ въ нитиемъ разговоръ прошлѣкиха дѣнъ слѣдъ обѣда. Рисуваше се ясно недовѣрието по лицата нѣмъ отъ всичко чуто и желанието на всички да се събираме по часто.

Така превръкме тая година дня на Караджата. Тихо и мирно, безъ много шумъ, но съ пълна вѣра въ себе си, въ успѣха на подетото отъ насъ тежко но свѣтло дѣло.

Генс.

Готвятъ се за Варна

Фашиститѣ въ Съюза Добруджа, които отъ нѣмколко години търгуватъ съ интереситѣ на добруджанската емиграция и полагатъ всички усилия, служейки си съ бандити, полиция, тероръ и нѣшинации, за не забуятъ свободнитѣ мнѣнія на добруджанци, се готвятъ тая година, да забиятъ ножа въ отрудената добруджанска гръдь.

Въ Варна тѣ ще се съберѣтъ за да обмислятъ пъкъ-нини си планъ, да нарѣдятъ своята стратегия и набележатъ жертвитѣ си. Тамъ ще веднажъ въ отчаено безумие, озлобени и изгубени душевно равновесие, представителитѣ на добруджанската каузъ, ще водисатъ и наложатъ безспорно, съ съдѣйствието и подкрѣпата на тамнитѣ сили и невидно съ такъ ще заслужатъ високия протестъ срѣщу мерзкитѣ имъ дѣла.

Тамъ ще веднажъ, както бѣ въ Разградъ, Шуменъ, София и др. свободната добруджанска вой ще бѣде потаилна. Добруджанци нѣма да бѣдатъ чути! Тѣ нѣма да бѣдатъ и допуснати, защото съ терора, чаушанинитѣ и нѣшинацитѣ, изпитанитѣ средства на фашизма и на фашиститѣ у насъ, ще успѣятъ да отсѣятъ всичко честно, достойно и борческо и ще пратятъ въ Варна бандититѣ.

Безъ съмнение, въпреки всичко тамъ ще могатъ да се добератъ и некорумпирани елементи. Тѣхнитѣ мнѣнія, обаче, ще бѣдатъ „оборени" отъ неуспорнимя парабеленъ аргументъ и тѣ ще бѣдатъ принудени да замълчатъ, или дори и лъжатъ, ще бѣдатъ пратени въ полицейския просвѣтенъ домъ —участъка, кѣдѣто да имъ бѣде внушено по най-чувствителенъ до болка и кръвь начинъ, че те „грѣшатъ".

Това ще стане въ Варна. Такова юдинско сборище, съ всички гнѣвни, последници за емигрантитѣ се подготвя.

Това обаче не бива да ни плаши, а напротивъ — съ още по-голѣми усилия да се апустнимъ въ борбата и сѣмѣно да отстоваеме нашитѣ позиции.

Всестранта и сѣмѣла съпротива, по пѣтя на разобличаване контрабендийнитѣ политика и продажничеството на патриотитѣ—предатели, високо издигане знамето на лѣвицата и създаване на мѣстни Акционни Комитети, за по-организирано водене на борбата, да бѣде утопителенъ пляс-ницата и въ Варна, които да имъ покажи, че сѣ сами . . . . съ своитѣ представления.

Кандаревъ.

Около едно убийство въ Варна

На Врѣбница т. г. Стойко Колевъ и Петъръ Минеевъ отъ Варна, добри приятели, се напиватъ и сварватъ Стойко Колевъ извежда парабела си и удря въ гѣрдитѣ Петъръ Минеевъ. Последнитѣ извежда ножъ а Стойко Колевъ стреля съ парабела и го убива.

Занемяла е дѣло за убийство. Невѣзможно е тежко и при всички обстоятелства замоня го надгр. Ала Ст. Колевъ е отъ В.Д.Р.О., изъ-тѣхъ съ своитѣ дѣяния. Ръководството на бандата В. Д. Р. О. се впрѣла да спаси убиеца и направляв процеса това, че да искатъ него Ст. Колевъ се намиратъ въ неизбѣжна отбрана. И се залавя да даде на едно вулгарно престѣпление, политически характеръ. И започватъ: убийството на Ст. Колевъ било решено отъ „комунизирната група на Д-ръ Виченъ, и че съ изпълнението билъ натоварѣнъ убития" и пр.

Всичко е сѣщото съ чарешни ясности.

Такава диверсия е била потрѣбна, защото е момента, когато при дивешкитѣ политически условия лесно се карчи. Въ сѣда се явили да свидѣтелствуватъ всички бабаити отъ В.Д.Р.О., като А. Айзенирски, Ст. Симеоновъ, Ат. Костовъ, Сп. Алексиевъ, Ст. Бозлугановъ, Георги Илиевъ, Юрданъ Кишишъ, Мирката и др. все отборъ „честни" хора, нѣкои отъ които сѣ съ по мѣсколко престѣпления.

Ат. Костовъ самъ признава въ 11 конгресъ, че окъравилъ ржцѣтѣ си съ кръвьта на петь души българи, а като насиръ на полицаитѣ по постройката на добруджанския домъ въ Варна го обвинявалъ, че е злоупотребилъ около 80000 лв., то и до сега не предава на сметнитѣ по нотариата и т.

Сп. Алексиевъ винаги Старо Селската сечь и т. и т. нѣщо на нѣкъдъ изъ Кенъ-ско и Шуменско и пр.

Сп. Алексиевъ и Ст. Бозлугановъ се обвиняватъ въ убийството на Дочо Миваевъ, другаритѣ му, заблуждавани впечатѣ, че тѣ били виновни на Старо Селската сечь и т.

Мирката, като дѣловодитель въ Изпълн. Комитетъ злоупотрѣбилъ 18000 лв. организационни суми и т. и.

Ето тия сѣ хората, които ги викли, да свидѣтелствуватъ и да правятъ политически на сонъ на едно убийство отъ вулгаренъ характеръ.

Но нѣщо по-лошо. Приели тайно заседание.

Въ това тайно заседание Айзенирски и Ат Костовъ и викли, че Виченъ-тѣ бил комунисти. За доказателство представиха нѣколко брой отъ „Се Добруджа", „Балкански Федерация" и познаи.

Нѣмаме какъ е сговорено слѣдъ на тия тендентозни информации.

По натъкъ Айзенирски заявилъ, че Виченъ организация била много силна и по-та страшна. (Вай, вай, чай). Тая организация отъ тъ Добруджа била още по-силна, по-тъ имало Д. Р. О., ма да кажели, дори съ Сьвѣтоя Русин Д-ръ Виченъ бил и тоя моментъ въ Варна, но отъ нѣкъдъ и пр.

Тия аргументи въраме разбили „съкрушително убедителни" и сѣдѣтъ изказъ опредѣлителя присѣда.

Дѣлкиме да отбѣлежимъ че тоя процесъ на вулгарно убийство не представлява интересъ за насъ. Дори не знаемъ убития, който по-кои сведения е билъ добъ-другаръ на Стойко Колевъ. Но пиянството ги довело до убийството, а болни въобразения заблуждавать и сѣдѣ-общественото мнение. Всичко останало, остаяме за сетнѣ на онія, които сѣ инсинуирали предъ сѣда.

Колкото се отнася до Д-ръ Виченъ, той не е билъ въ Варна.

Но въ апелативната инстанция ще гледаме да се намѣсне и поставиме въпроса въ истинското ну освѣтлени. Тая въраме, че ще бѣдатъ демаскирани всички лжи, злоба, които ще отпадне като гнили круши.

Въ брой 380 отъ 11 ноемврий т. г. въ „Черно Море" излизащъ въ Варна съобщава, че неотдавна при мнѣнситѣ власти въ Добруджа сѣ водили стражение с комитаджийска чета изпратена отъ България начело с добруджанеца Ив. Златевъ Провадия.

По този случай Ив. Златев ни моли да съобщимъ, че то е чиста измислица. Съ индивидиалъ той на се заминавалъ, а се гледалъ заминатъ тъ като бежанецъ да се не кара прекраснато.

Общо организационно сѣ брание свикъ Соф. Добруджанска организация на 1 Септемврий б. и положили е сѣ. се обѣдъ.

Събранието ще се състои в стопанского у-ще „Мария Луиза" ул. „Алабинска" и „Лавале".

Дневенъ редъ:

Отчетъ на Настоятелството и на делегатитѣ отъ конференциитѣ. Изборъ на Ново Настоятелство.